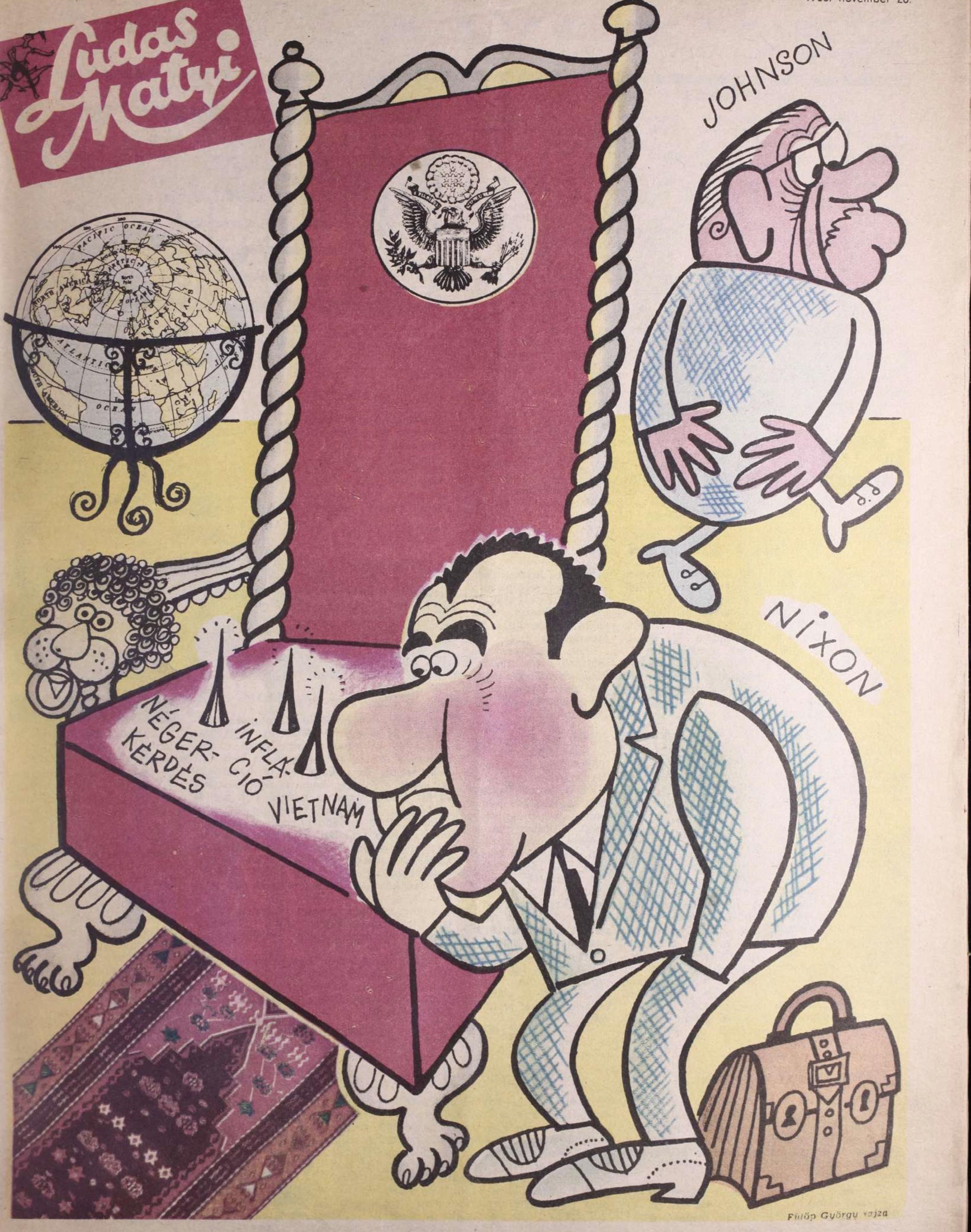
XXIV. évfolyam 48. szám

Ára: 1,80 Ft

1968. november 28.

Ludas Matyi

AZ ELNÖKI SZÉK

KEDVES LUDAS!

A NAGYKŐRÖSI OPTIMISTÁK

Hatszázadik születésnapjára Nagykőrös városa négyszázezer forintot kapott prezentbe a Pest megyei Tanácstól, azzal, hogy a saját kasszájából toldja meg még hatszázezerrel, és az ünnep tiszteletére öltöztesse új köntösbe a főteret: betonoztassa le az úttestet.

A nekikészülődés kissé soká tartott, kifutottak az időből, s a város vezetősége úgy döntött, nem kezdeti el a munkát tavasszal, nehogy feldúlt, félig kész főtér fogadja majd a születésnapi gratulációra sereglő vendégeket.

Szeptember végén, amikor még nyíltak a völgyben a kerti virágok, de az ünnepségsorozat már bezárult, szerződést kötöttek a Közútépítő Vállalattal, amely december 20-ig vállalta a munka elvégzését. Nagyfokú optimizmusról tett tanúságot a városi tanács, amikor belement ebbe a szerződésbe. Nyilván azt hitte: november végén, december elején is olyan optimális lesz az idő, hogy vígan lehet még betonozni. A Közútépítő Vállalat optimizmusa még nagyobb volt: a szép októberi napokban olyan lassan dolgozgattak, hogy hetekkel elcsúsztak a tervezett ütemtől. Sebaj, no, gondolták, majd decemberben rávernek!

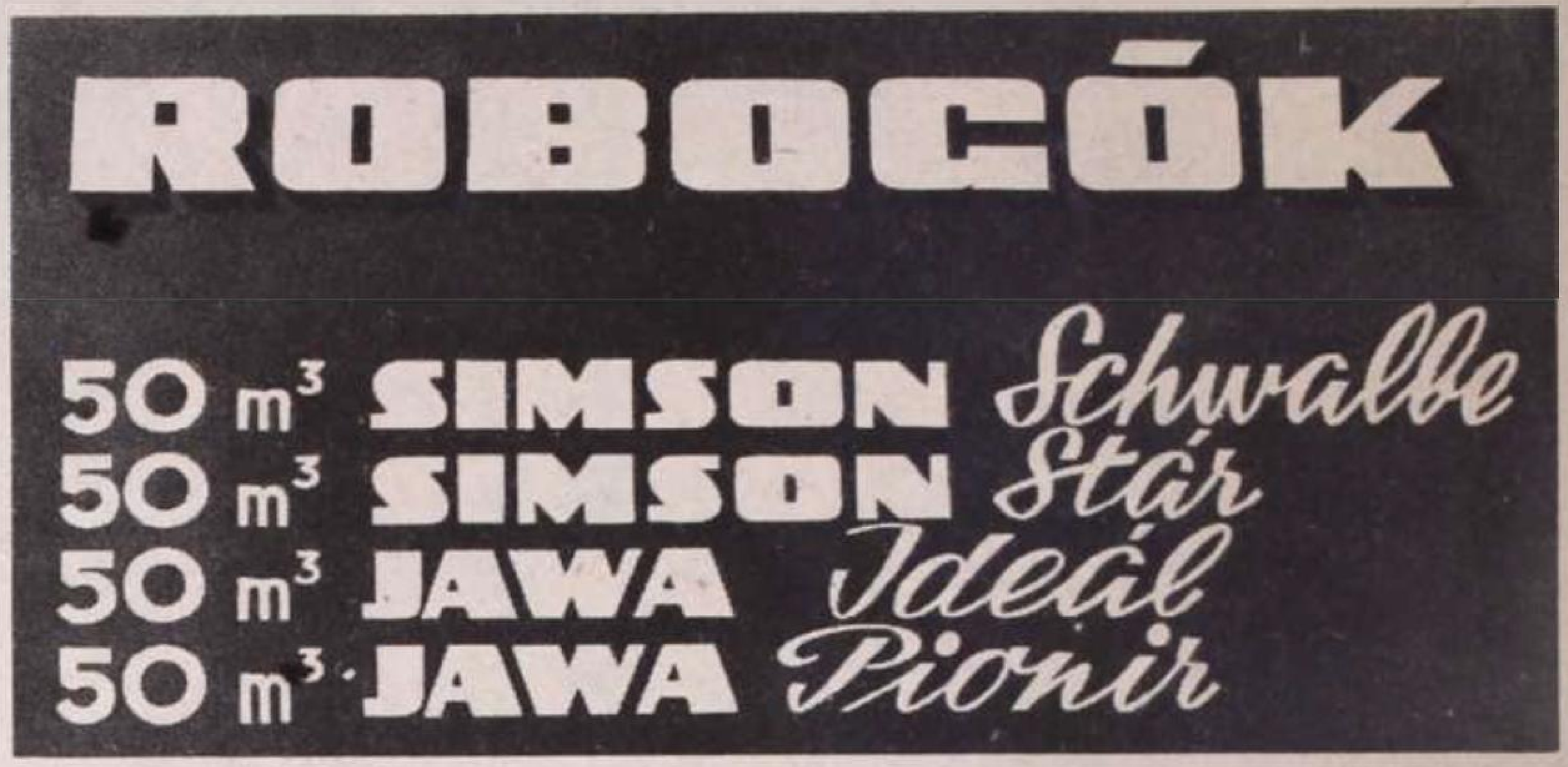
Ám a tanács tervez — időjárás végez, november derekán úgy nekibúsult az idő, hogy joggal lehet tartani attól: keresztülhúzza az optimista számításokat. Most már két eset lehetséges:

1. Tavaszra marad a munka befejezése, és addig a jelenlegi tatárdúlásos állapotban leledzik a főtér.

2. Ha törik, ha szakad, mégis megcsinálják a munkát és a 600 éves Nagykőrös kap majd egy 600 napos útburkolatot. Mert egy fagyos időben készült beton semmiképp sem tart tovább.

Akkor pedig kár volt a milliócskáért, amit a nagykőrösi közvélemény szerint, fordíthattak volna ennél sürgetőbb feladatok megoldására is! **(r.)**

KÖBMÉTER? – KÖBCENTI!

Ezt a felvételt a Nagymező utcában csináltam, a Kismotorbolt cégtáblájáról. Hogy tudnának robogni ezek a robogók, ha tényleg ötven köbméteresek lennének, s nem csupán ötven köbcentisek!

Budaházi László, Budapest

OLVASTAM:

Svédországban a rabok is
Kapnak nyári szabadságot,
Tengerparti üdülőbe
Vihetik ki a családot.
Felsóhajt az egyik fegyenc:
Hát nincs pechem? Óh én árva!
Kiirtottam a családom, —
Kivel menjek szabadságra?

Opauszky László

KÉTSZEMÉLYES

Teve van egypúpú, van teve kétpúpú, sőt több. Legalábbis a régi sláger szerint. Gázra rakható kávéfőző is van egyszemélyes, van négyszemélyes, sőt több. Épen csak kétszemélyes nincs, sehol a városban. Mi lehet vajon ennek a fura „természeti jelenségnek" az oka?

A. K.
Budapest

A HIBA A KÉSZÜLÉKBEN VAN

Panaszkodnak a vásárlók a Labor és Műszeripari Művek elektromos kézszárítójára. Az egyik helyen a gép a felszerelés után egy órával megállt és nem fújt sem hideget, sem meleget. A garanciális javítás kitűnően sikerült: utána a gép nem volt hajlandó megállni, nyilván, hogy behozza a fújás nélkül eltöltött időt.

— Sajnos, sok a panasz a gépekre. Majd mindegyiket javítanunk kell, van olyan, amelyik már háromszor is volt a műhelyben — mondja a gyári szerviz vezetője.

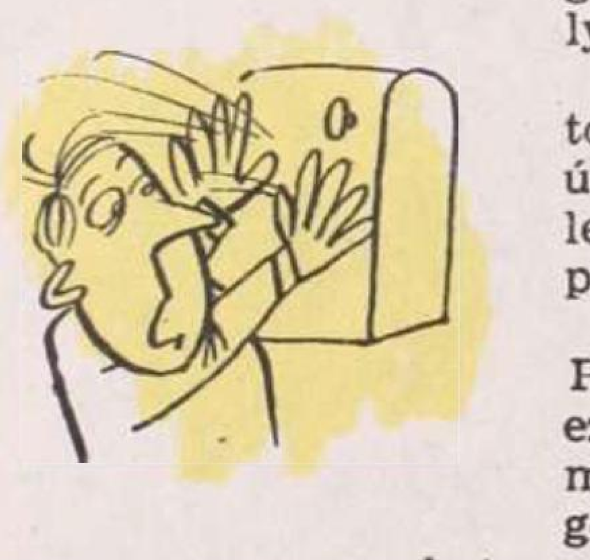
— Rosszak ezek a gépek?

— Nem lehetnek azok, hiszen a Kermi, valamint több szerv, a forgalomba hozatal előtt alaposan megvizsgálta és csak ezután kerültek a kereskedelembe — feleli a szerviz vezetője.

— Ha nem rosszak, miért kell annyit javítani?

— Ezek nyilvános helyeken vannak felállítva, tehát a közönség használja őket. A gépek mellé ki kellene függeszteni egy használati utasítást...

Tudni kell: az egész használat abból áll, hogy az ember meg-

nyom egy gombot, mire a gép meleg levegőt fúj, majd automatikusan kikapcsol. A használati utasítás legfeljebb azt közölhetné, hogy az ember a vizes kezét oda tartsa, ahol a meleg levegő kijön. Mert azt nyilván mindenki tudja, hogy a gombot nyomni kell.

— A gombok beragadnak, de ezt a hibát már kijavítottuk, mert felszereltünk egy külső peremet, ami ezt megakadályozza. De rossz a kapcsoló és az óraszerkezet is.

Ezek szerint az sem segítene, ha a kézszárítók használatát, csakúgy mint a liftét, vizsgához kötnék. E helyett inkább...

— A gyártást leállítottuk és hamarosan új konstrukcióval jelenik meg gyárunk a piacon.

Ez a tiszta beszéd. Panaszosainkat pedig ezúton nyugtatjuk meg: A hiba nem a gombot nyomó kézben van. Készülékük rossz, nem kell idegeskedni.

A készülék egyébként az L. 1918 típusszámot viseli. Ez persze ne tévesszen meg senkit, mert nem 1918-ban, hanem 1968-ban gyártották.

Várjuk az újabb típust, mely jó lenne, ha az 1969-es számon és minőségben jelenne meg.

(ő)

KORRIGÁLJUK!

Kedves Ludas!
Jó, hogy felhívtad a figyelmet a „korkérdésekre". Az általános iskolai irodalom tankönyvben közölt egyes születési évszámok valóban tévesek. Ígérjük, hogy a könyv újranyomásánál korrigáljuk az adatokat.

Országos Pedagógiai Intézet
Magyar Tanszéke

BIZTOSÍTÁS – BIZTONSÁG??

Háztartási biztosításunk alapján felmérték az üvegkárt. Előzetes bejelentés nélkül jöttek megcsinálni, éppen akkor, amikor 1 óra és 40 percig senki sem volt a lakásban. Az ablakot mégis megcsinálták. Méghozzá úgy, hogy az üveges a két és fél méter magasan nyitva levő szellőzőablakon behajolva, kinyitotta az alsó ablaktáblákat a függőfolyosóról, leakasztotta az alsó táblákat, s vagy a lakásban, vagy a folyosón elvégezte a munkát. Ezek után az ablakokat nem csukta vissza, csak behúzta, úgy, hogy bárki számára teljesen könnyen hozzáférhetővé vált a lakás.

Mikor ez ellen panaszt tettem az Állami Biztosítónál, kijelentették: „Dicséretben kell részesíteni azt az embert a szorgalmáért..."

Vagyis dicséretben részesíteni egy embert magánlaksértésért, egy lakásba való behatolásáért, s annak nyitvahagyásáért...

Kicsit különös álláspont az Állami Biztosító részéről.

Turián György
Budapest VII., Dob u. 71.

ÚJ STÍLUS

A Hétfői Hírek „HH jelenti..." rovatában az alábbi cikket olvastam:

„Nagy Zsuzsa egyházashetyei V. osztályos kislány szüleinek kertjében kivirágzott a kankalin és az ibolya..."

Ha népszerű hetilapunk szerkesztősége tovább halad a hírközlés e merőben újszerű ösvényén, akkor rövidesen ezt olvashatjuk hasábjain:

„Albert Ildikó Bp. IX., Mester utcai óvodás kislány apukája a közeljövőben cikksorozatot indít a HH sportrovatában, Ne fejeljünk guruló labdába! — címmel."

Esetleg:

„A nyolcesztendős New York-i iskolásfiúcska, John Kennedy jr. özvegy mamája és Irene Onassis, harmadik gimnazista athéni bakfis — nagypapája házasságot kötöttek."

Vagy:

„A 3800 gr súllyal született Shirley Schirra, a háromhetes philadelphiai csecsemő édesapja lesz az Apolló—7 amerikai űrhajó parancsnoka."

Hurrá! Félre az elavult, unalmas stílussal!

Szieber József
Dunakeszi

MEG AKARTAK VESZTEGETNI...

Annyit szidjuk a korrupciót. Küzdünk ellene. Azonban a napokban rádöbbentem, hogy sajnos, ez velünk született rossz. Este a párnámon találtam két szem mandulát és húsz forintot egy levélke kíséretében. Az ákom-bákom betűkből megállapítottam, hogy a hétéves Gábor fiam írta:

„Édesapa! Neked szedtem a mandulát és neked adom a 20 forintomat is. Ez mindenem, amim van. Kérlek szépen, ne verj meg, kaptam egy intőt."

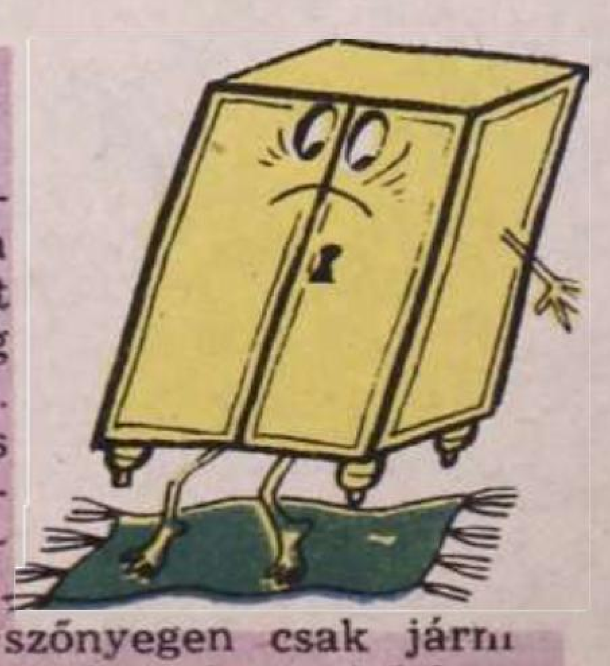
(d. zs.)

BÚTORT RÁTENNI TILOS!

Örömmel fedeztem fel az üzletekben a két- és három méter széles szőnyegpadlót. Vettem is mindjárt a kétméteresből vagy 2300 forint árát. Rövid idő után rájöttem: a gyártó cég elmulasztott használati utasítást mellékelni. A fotelek, asztalok, szekrénykék lába ugyanis helyrehozhatatlanul laposra nyomja a szőnyeg ritkásan, lazán szövött anyagát, s a szegény szőnyegpadló nagyon ronda lesz.

Figyelmeztethették volna a vásárlót: „A szőnyegen csak járni szabad! Bútort rátenni szigorúan tilos! Az ebből származó károkért felelősséget nem vállalunk!"

(sz. e.)

GYANAKVÓ GYEREK

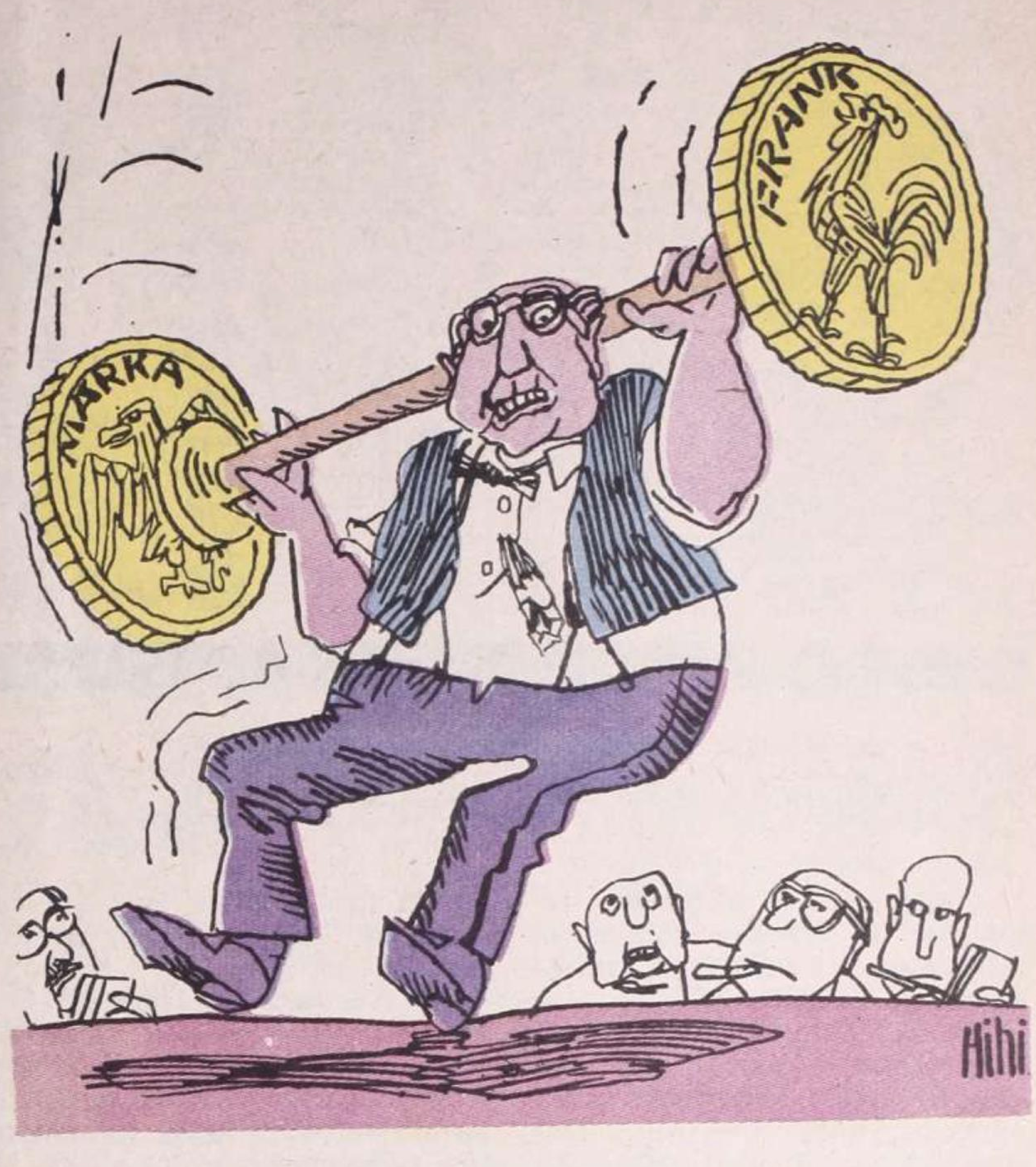
– Ti már megint a pályaválasztásról akartok velem beszélgetni . . .

JAVÍTJÁK A PETŐFI-HIDAT

EGYENSÚLY-VESZTÉS

Hegedűs István rajza

HÁZHOZ SZÁLLÍTJÁK A TEJET

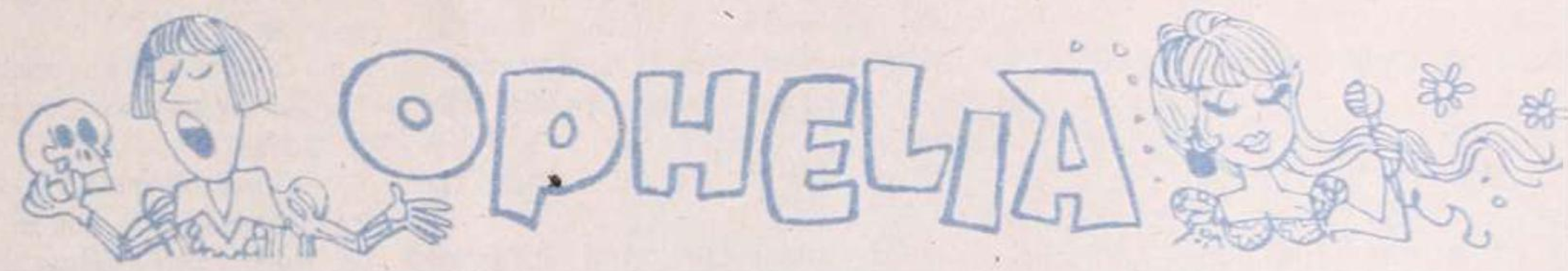

ELHAMARKODOTT KIJELENTÉS

– . . . és ez legalább nem torkoskodik.

OPHELIA

Ha jól emlékszem, régebben úgy volt, hogy az író kitalált egy történetet, a muzsikus pedig zenét írt hozzá. Így született meg aztán az operett, amelynek egyik-másik száma — ha jó volt a zene — sláger lett.

Most általában fordítva történik. Előbb van meg a sláger (vagy slágerek), aztán írnak hozzá egy színdarabot. Ez történt az Isten véled édes Piroskámmal és ez történt a kitűnő zeneszerző két újabb számával, a Krisztinával és a Mamával is. Zenés játék lett belőlük Debrecenben „Krisztina és a mama" címmel és egészen biztos vagyok benne, hogy óriási sikerük van.

Ez az új módszer keltette fel bennem azt a gyanút, hogy a Hamlet is így készült annak idején az Erzsébet-kori Angliában.

Volt egy dal, az Ophelia, amely nagy sikert aratott az udvari dalfesztiválon és néhány nappal a bemutató után már országszerte énekelték, udvarhölgyek, mosónők, parlamenti tagok, bognárok, parókakészítők, zárdában nevelkedő lányok és vidéki földesurak feleségei, lant vagy hárfakísérettel.

A fülbemászó dal szövege a következő:

„Meghalt, kimúlt ő, asszonyom,
Meghalt, kimúlt, bizony.
Fejtől neki zöld-hant gyepágy,
Lábtul egy kő vagyon.
Oly hófehér a szemfedél,
Virággal van tele.
Sírjába őt a szeretet,
Siratva nem tette le."

Az Ophelia című dal csakhamar a korabeli slágerlista élére került és hosszú ideig nem is került le onnan, bár egyes kritikusok kifogásolták a dal pesszimizmusát, szomorú, már-már giccses szövegét. (Halál, sír, szemfedél.) A közönség azonban szívébe zárta a dalt és esténként ezt dalolták a kastélyokban, kunyhókban, sőt még a Towerben is.

Ekkor jutott eszébe egy zseniális színházigazgatónak, hogy az Ophelia című dalhoz íratni kéne valami szöveget, ki kellene találni hozzá egy történetet, mindegy hogy mit, a dal úgyis becsalja a közönséget a deficites színházba.

Rögtön tárgyalni is kezdett egy Shokepeer, nem, egy Shakespeare nevű íróval, aki néhány nap leforgása alatt össze is ütött egy elég ügyes darabot, amelyben Ophelia egy udvari főkamarás leánya Helsingörben és miután különböző zavaros ügyek miatt eszét veszti, elénekli az Ophelia című dalt: „Meghalt, kimúlt ő, asszonyom . . ." stb.

A zenés darabot akkoriban Ophelia címmel mutatták be és hatalmas sikert aratott. Amikor a megtébolyodott Ophelia rágyújtott a nótára, a nézőtér együtt dalolt vele.

Azóta is nagy sikerrel adják szerte a világon, de ma már Hamlet, dán királyfi a címe.

Így is nagy sikere van a darabnak, de még nagyobb lenne, ha Opheliát Krisztinának hívnák és a királyné lenne a Mama.

Mikes György

VEZETŐ ÁLLÁSBAN

– Tudja, Mancika, milyen kimerítő dolog egy ilyen fontos helyen minden felelősséget mindig áthárítani?

KISAUTÓ

Beszélgetés egy uzsorással

— Nem ismerem a hivatalos statisztikát, de mintha csökkentek volna a magánkölcsönökkel kapcsolatos bírói eljárások.

— Csak sírni tudnék, uram! Pang az üzlet. Az emberek alig kérnek kölcsönt, tele vannak pénzzel, összegyűjtik az OTP-ben. Másodállás, különmunka, túlórázás, fusizás mind pénzt hoz a dolgozónak. Kiveszi, beteszi. Az OTP egy csiki-csuki...

— Bizonyára akad azért még néhány ügyfele.

— Csurran-cseppen. Jórészt apró tételek. Néhány száz forint rövid határidőre. Én jót teszek az emberekkel, kisegítem őket, pénzt adok nekik. És ha tudná, milyen hálátlanok! Ez fáj a legjobban.

— Egy uzsorás ne legyen érzékeny.

— Ha uzsorásnak nevez, faképnél hagyom. Én legfeljebb baráti kölcsönt folyósítok.

— Magas kamatra.

— Öt százalékra. Az OTP-nél is annyit kapok a betétemre.

— Évi ötöt! De ön havi öt százalékot kér.

— Az igaz, de nálam nincs bürokrácia, nem kell kezes, egyszerű elismervény ellenében azonnal folyósítom a kölcsönt.

— És perel, ha az ügyfél nem győzi a kamatot.

— A kamat külön ügy. Nagy a kockázat. Volt eset, hogy nem is perelhettem.

— Elvesztette az elismervényt.

— Az nálam ki van zárva. Én pontosan könyvelek és megbízható a nyilvántartásom. A kis tételekkel soha sincs baj. Ötszáz forint kölcsönre pontosan fizetik a havi 25 vagy akár 50 forint kamatot is. És megadják a kölcsönösszeget, amikor tudják. Én nem sürgetek senkit, amíg pontosan fizeti a kamatot. Sajnos, a nagyobb tételekkel van mindig a komplikáció...

— Hol kezdődik önnél a nagyobb tétel?

— Mondjuk négyezernél. Az ügyfél az első hónapban pontosan elhozza a 200 forint kamatot és a második hónapban is...

— És a harmadik hónapban?

— Barátságosan közli, hogy nem ér rá velem randevúzni, ezentúl tehát feladja minden hónap elsején a 200 forint kamatot a címemre — postautalványon.

— Nem mindegy önnek, hogy postán kapja a pénzt vagy kápében?

— Éppen hogy nem mindegy. Húsz hónapig postán elküldi a havi 200 forintot, majd elmúlik néhány hónap és egyetlen fillért se látok tőle, se postán, se kápé.

— Erre felszólítja...

— Felhívom telefonon, személyesen is felkeresem és megfenyegetem, hogy fel fogom jelenteni. Képzelje, még neki áll feljebb: kijelenti, hogy nem tartozik, kvittek vagyunk, a készpénzben fizetett kétszer 200 forint a kamat, még így is dupla kamatot kaptam, mint az OTP-nél kaptam volna. A többi a törlesztés a tőkére. Pereljem csak be nyugodtan, megőrizte mind a húsz feladóvevényt, igazolni tudja, hogy a négyezer forintos baráti kölcsönt visszafizette. Nem perelhetem. Tehetetlen vagyok...

— Ha tehát én most kérnék öntől négyezer forint kölcsönt, nem is adna?

— Dehogynem, a legnagyobb készséggel. Az üzlet az üzlet, és ön nem élne vissza a helyzettel.

— Köszönöm a bizalmat.

— Ha kívánja, azonnal leszámolom önnek a négyezer forintot és a jövő hó elején elkezdi a havi 200 forint fizetését.

— Feladhatom postautalványon?

— Semmi akadálya. Ön elismervényt ad nekem arról, hogy a mai napon baráti kölcsönként nyolcezer forintot kamatmentesen felvett tőlem.

— Nyolcezerről kér elismervényt?

— Az a legbiztonságosabb, ha a kamatokat előre felszámítom. És az ügyfél is jobban jár néhány száz forinttal...

Földes György

Hol a hiba?

Mert ugye vannak hibák, melyeknek okait felderíteni kötelességemnek tartottam, és munkálkodásom nem is maradt eredménytelen.

Egy vasas üzemben a munkásoktól megtudtam, hogy miért rosszak a magyar gyerekcipők. Itt szerzett értesüléseimet leellenőrzendő, egy hetet töltöttem a gyerekcipő gyárban, ahol a technikusokkal folytatott alapos beszélgetések után megtudtam, hogy miért rosszak a magyar filmek. A filmgyárban a művészekkel tanácskoztam, akik felvilágosítottak, hogy miért terem az idén kevés rizs. Egy rizstermelő állami gazdaság kollektívájának termelési tanácskozásán pontos felvilágosítást kaptam a tanácsi bürokrácia egyszerűsítésének lehetőségeiről. Örömmel vittem az ötleteket egy tanácsülésre, ahol megmagyarázták, hogy mitől döglik a légy. E tapasztalatok birtokában kerestem fel a légy- és molyirtó vállalatot. Itt megtudtam, hogy ityeg a figyeg. Az Ityegetők-Fityegetők pontosan tudták, hogy hol van a kutya eltemetve. A temetkezési vállalatnál világosan látták a nylonharisnya-gyártás szűk keresztmetszetét. A harisnyagyár fiatal műszakijainak tanácsa értékes tapasztalatokat adott át a magyar nehézipar hibáiról. Ezen hasznos megfigyelések birtokában elmentem egy vasas üzembe, ahol a munkásoktól megtudtam, hogy miért rosszak a magyar gyerekcipők...

Ezzel a kör bezárult, mindent tudok, nincs több problémám.

Ö. F.

ÚJ EMBLÉMÁK A KÖZLEKEDÉSI ESZKÖZÖKÖN

– Így mégis egészen más!

LÁTOGATÁS A VILLÁBAN

– Az uram kilovagolt, de minden pillanatban megérkezhet. A ló már itthon van.

SKÓT WHISKY

Cocktail-party egy skót kastélyban. A pincér tálcán hordozza körül a whiskyt.

— Jéggel parancsolja? — kérdi egy vendégtől.

— Nem, inkább egy kis vizet kérek hozzá...

— Fölösleges. A gazdám az üvegekbe már töltött vizet!

IJESZTŐ ELŐJEL

– Azt hiszem, nagy tisztogatásra készül!

ABSZOLÚT ÜZLET

GAZDAG TÉESZ

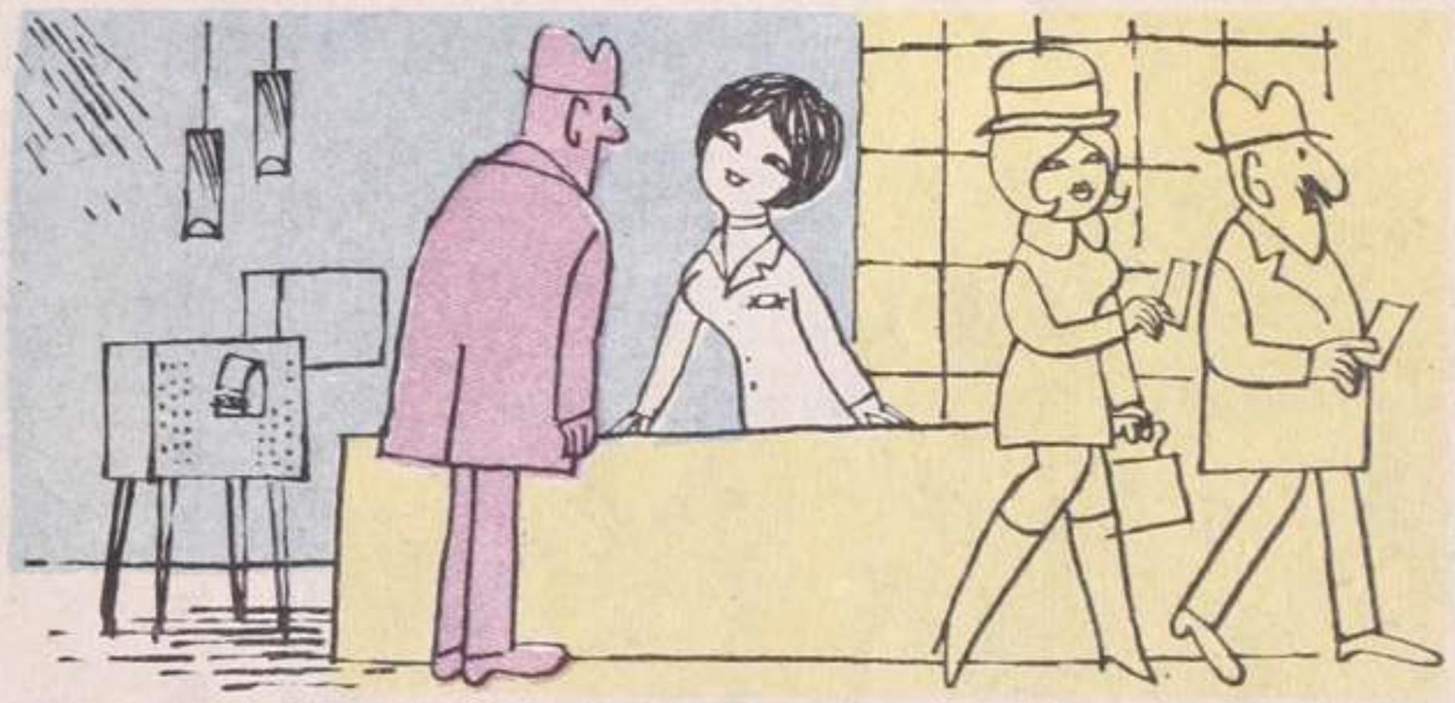
– És melyikben van a rizling?

Aranyoskám

Jelen felszólalásom tárgya nem új ugyan — arról lesz szó tudniillik, hogyan szólítsuk egymást —, de ebben a tárgykörben vadonatúj javaslatot kívánok előterjeszteni, s ezen az alapon joggal igénylem a nagyérdemű közönség figyelmét. És most a tárgyra térek, szívecskéim!

Mint azt a nálam még kevésbé bölcsek is jól tudják, azokat a problémákat, melyeket az élet felvet, legtöbbnyire maga az élet szokta megoldani is. Az utóbbi húsz esztendőben e problémák egyike volt a megszólítás kérdése. Sok mindennel próbálkoztunk immár, elvtársoztuk, szaktársoztuk, magáztuk, tegeztük, önöztük egymást, szólítottuk embertársainkat mesternek, hé, apafejnek, ürgének, tagnak, újabban már szorgosan urazunk és hölgyezünk, ám kialakult és végleges formáról még korántsem beszélhetünk. Azazhogy én már beszélhetek, mert legnagyobb szerencsémre én a napokban találkoztam a tökéletes megszólítással. Ezt kívánom népszerűsíteni, a továbbiakban, idesüssenek, kedveskéim.

Egy belvárosi villamossági szaküzlet pultjánál várakoztam soromra. Elfogytak az előttem állók, s akkor az eladó, egy középkorú, barna hajú nő rám nézett, és így szólt: „Mi kell, aranyoskám?” Nos, talán felesleges időt fecsérelnem arra, hogy meggyőzzem az olvasót: nem vagyok tizenhat éves, szőke copfos falusi kislány, akihez az „aranyoskám” passzol. De — és ez az izgalmas kérdés! — mert nem fordultam hátra, hogy kihez szól az eladó, vajon miért hittem el az első pillanatban, hogy rólam van szó? Mert ez a megszólítás jólesett. Mit tagadjam, legyezgette a hiúságomat. Sőt! Megpendítette lelkem egyik érzelmi húrját, ellágyulttá tett; mily ritka pillanat ez vásárló és eladó között! Sőt! Mily ritka pillanat ez ember és ember között!

Ám túllépve a szubjektum korlátain, objektíven nézve is milyen szerencsés lelemény ez az „aranyoskám”! Nem szólít elvtársnak, mert nem bizonyos benne, hogy világnézeti szempontból teljesen azonos platformon vagyunk, nem szólít kartársnak, mert nem tartja valószínűnek, hogy én is éppen kereskedelmi dolgozó vagyok, ugyanez okból szaktársnak sem szólít, elkerüli a nyegle apafejt, a zoológiailag alá nem támasztott ürgét és a szervilis Mestert, a még kissé szokatlan és ironikusan csengő urat, s tagnak sem nevez, mert egyénileg gazdálkodó paraszt is lehetek.

„Mi kell, aranyoskám?” — kérdezte a derék asszony, mert csak annyit tudott rólam, hogy aranyos vagyok. S mert én is akkor láttam őt először életemben, így feleltem: „Kilenc voltos elemet szeretnék venni, lelkem csücske.” Szelíden mosolygott: „Pillanatnyilag nincsen, aranyoskám.” „Nem baj, drágám, majd jövök máskor” — feleltem.

Jókedvűbben akkor sem távozhattam volna, ha kaptam volna elemet a rádiómba. Meg tudják ezt érteni, aranyoskáim?

Tabi László

Az írónak most megjelent „Csak viccel a bácsi” című kötetéből. (Szépirodalmi Könyvkiadó)

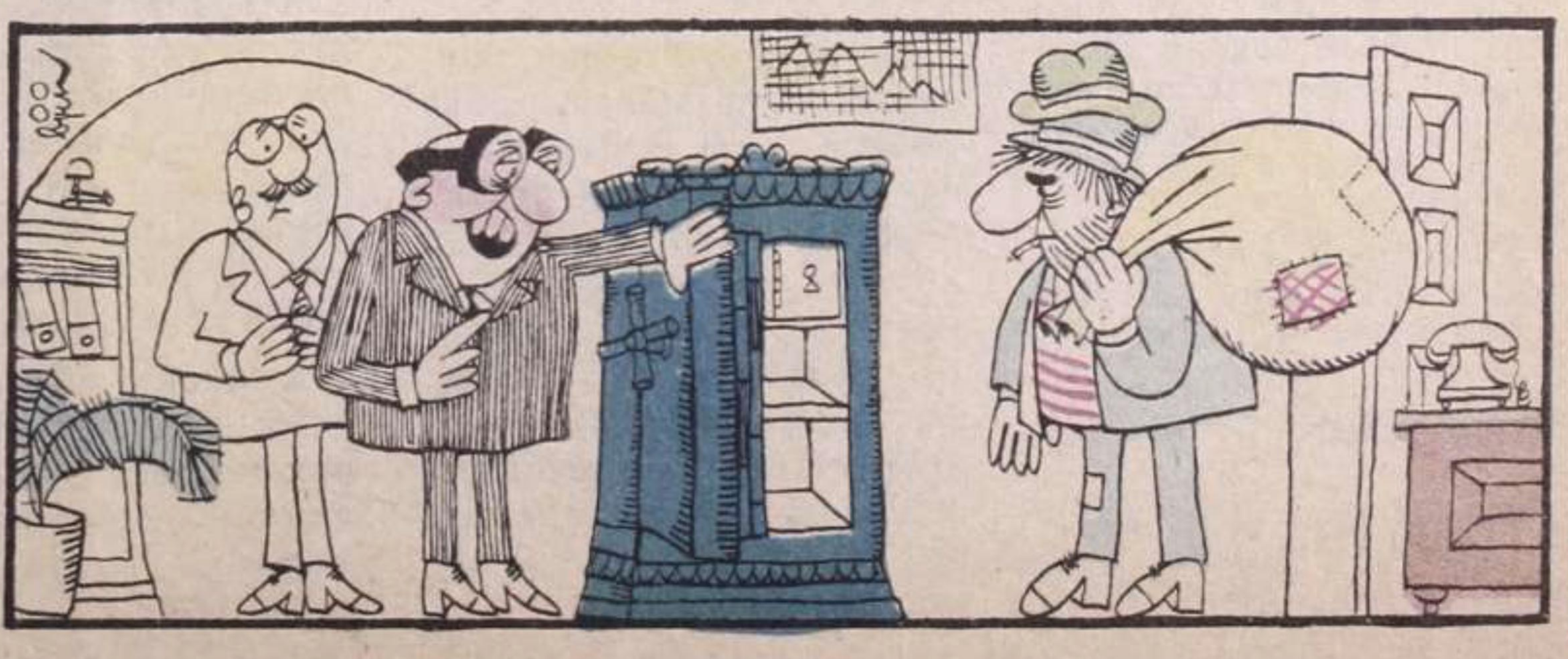
CSALÁDI ESEMÉNY

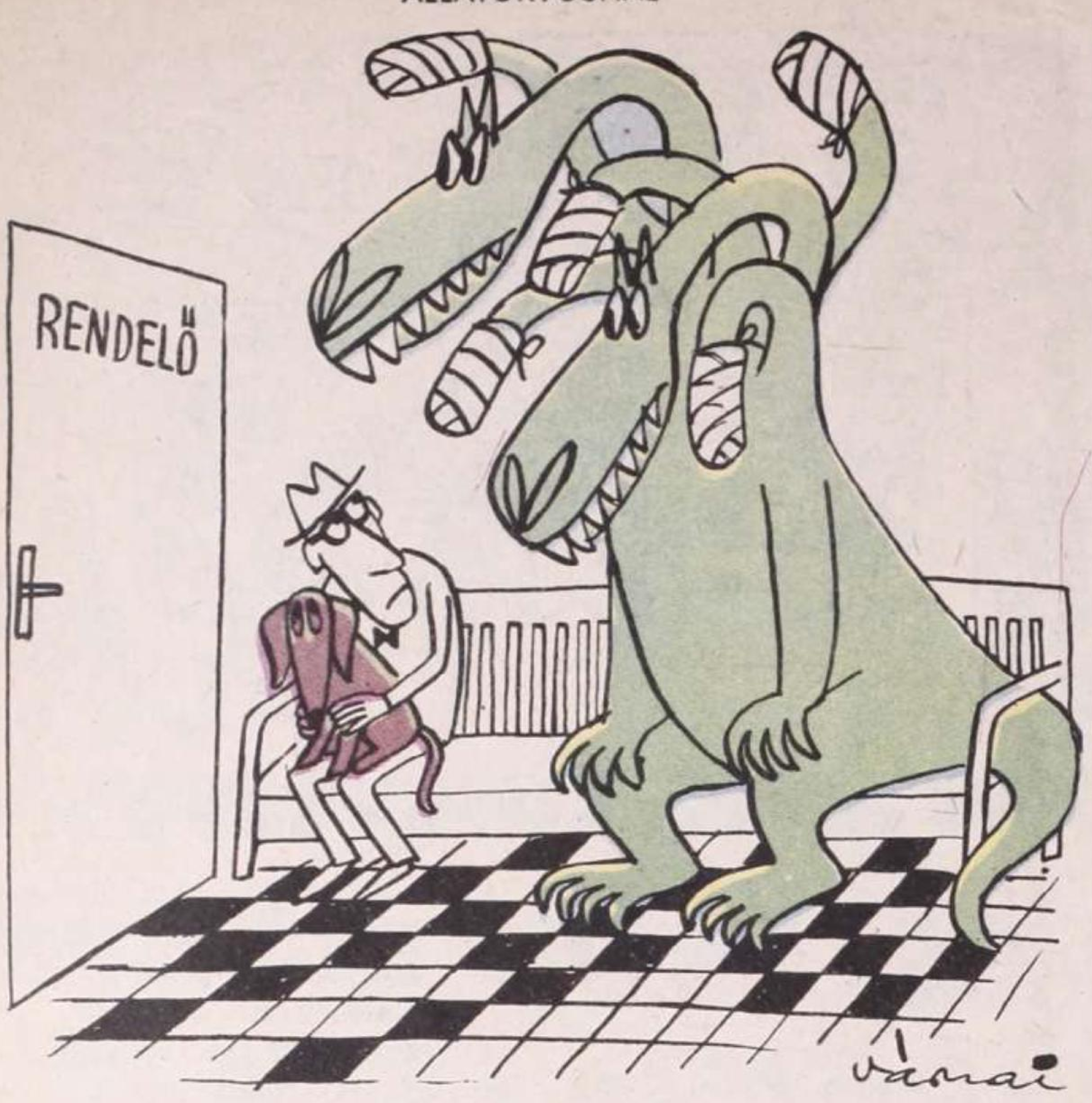
– Fiú

DEFICITES VÁLLALAT

– Ezért az alig használt páncélszekrényért mit tudna adni?

ÁLLATORVOSNÁL

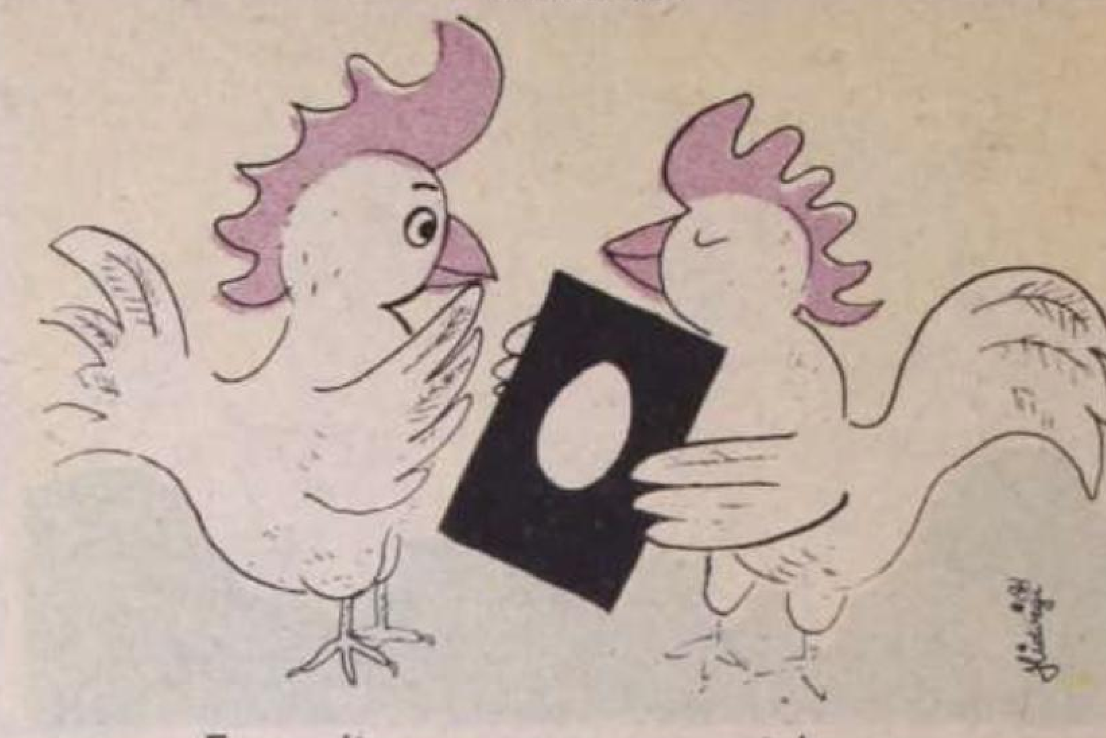

AJÁNDÉK

Salvador Dali, a most már 64 esztendős, különc, spanyol származású festő, aki magát tartja a világ legnagyobb művészének, a minap elpanaszolta, hogy sem a feleségének, sem a barátainak nincs igazán jó ízlése. Ezért ha ő valami olyasmit szeretne kapni, amit maga is szépnek, jónak tart, kénytelen saját magát megajándékoznia vele. Elsőnek egy cigarettatárcával lepte meg magát. Ezt vésette bele: „A nagy Salvador Dalinak leglelkesebb tisztelőjétől — Salvador Dalitól."

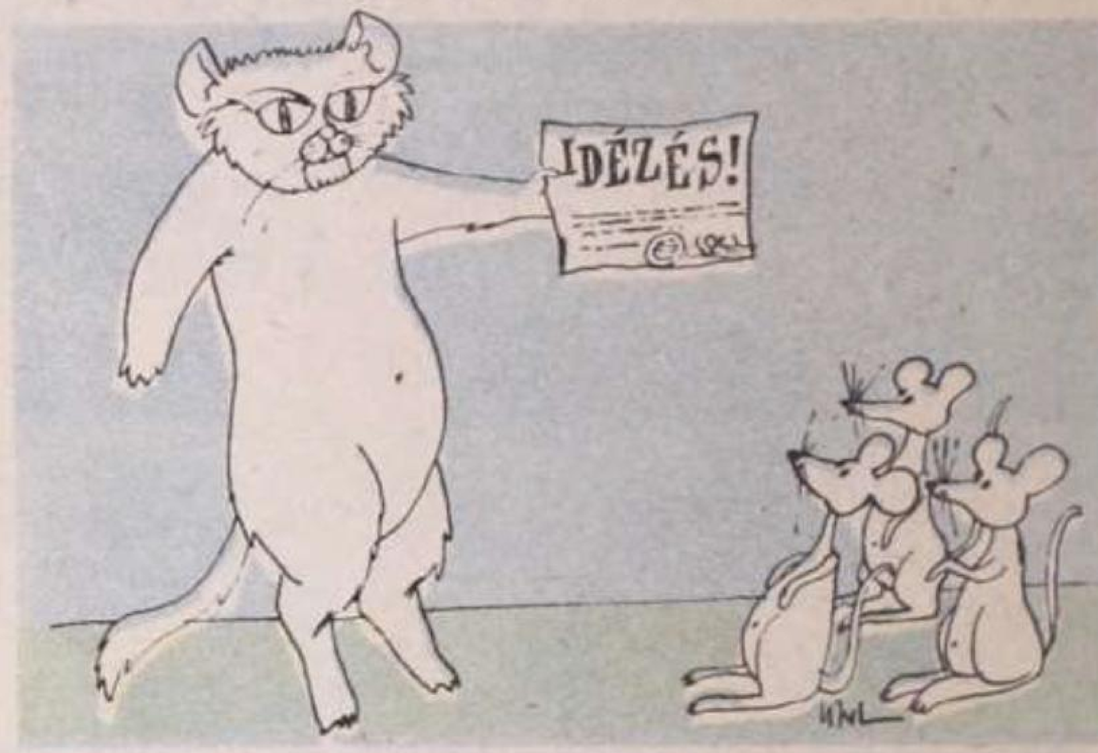

HIÚSÁG

– Ez pedig egy gyermekkori képem...

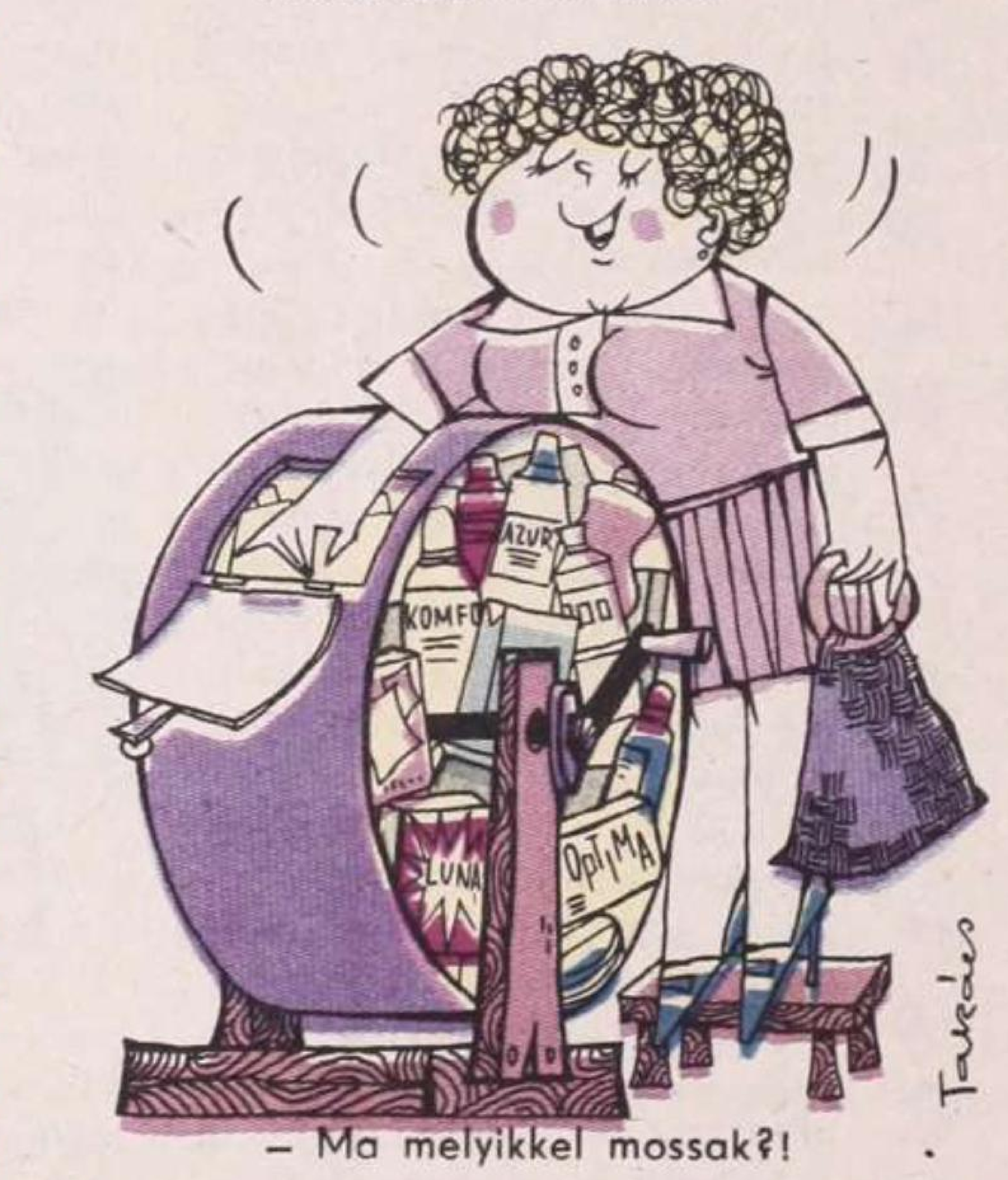
KÉNYELMES MEGOLDÁS

S. O. S.

MOSÓSZER-DÖMPING

– Ma melyikkel mossak?!

FALURÓL JÖTT KÉMÉNYSEPRŐ

EZT OLVASTAM

NEMI RENDELLENESSÉG

Ismert nevű újságírónk riportjából: „Az ablaknál, amely mögött a gyógyszerész a recepteket átvette, *három különböző korú asszony* állt sorban. Beálltam *negyediknek.*"

Mindeddig esküdni mertem volna, hogy a szóban forgó újságíró — férfi. Lehet, hogy megbukott a sex-vizsgán?

HOGY SZALADGÁLJUNK?

Csinos mondat egy bűnügyi regény magyar fordításából: *„Visszariadtam attól a gondolattól, hogy ennyi pénzzel a zsebemben szaladgáljak."*

Nem csoda. Én még egy vas nélkül sem szívesen szaladgálnék a zsebemben.

ÁLLATI DOLOG

Egy Mester utcai állatkereskedés kirakatát az alábbi szövegű tábla ékíti: „Lőrincz János, *biológiai élőlények tenyésztője".*

Állatkereskedéseink nagyfokú profilírozottságát mutatja, hogy a nem biológiai élőlények tenyésztésével más kereskedők foglalkoznak.

FORRADALOM A KÖLTÉSZETBEN

Egyik folyóiratunk költészeti bírálatából: „Úgy hiszem, nem indokolatlan egy ilyen, egész életműből a költő által összeállított *kötetnél* azt kutatni, hogy hogyan, mivel köszöntött be a költészet világába; *mit tűzött zászlójára, mint ifjú ember,* s megmérni, mivé lett, hogyan és mennyi valósult meg álmaiból."

Hogy egy egész életműből összeállított kötet mit tűzött zászlójára, mint ifjú ember, azt bizonyára csakugyan indokolt kutatni, különösen, ha kutatásainkban nem feltétlenül törekszünk eredményre.

RÖPKÖDŐ MOZDONYOK

A Kerepesi úti és a Mogyoródi úti vasúti hidakról írja egyik hetilapunk: „két irányból nagy sebességgel egy-egy mozdony robog át *felettünk,* közben a MÁV szakemberei megmérik a híd lehajlását."

A hidak nyilván attól való félelmükben hajolnak le, hogy a mozdonyok, amelyek nem rajtuk robognak, hanem felettük, rájuk esnek.

SZIGORÚ IGÉNYEK

Apróhirdetés: „Férjhez adnám 28 éves csinos, teltkarcsú, szőke, pedagógus lányomat, 28—36 évig, lehetőleg diplomás *nőtlen* emberhez."

Szóval nős emberhez nem. Háklis atya.

MILYEN AZ IGAZI?

Egy még bogarasabb apróhirdető közli: *„Volt sajtkereskedő lányát feleségül venné 45 éves üzletember."*

Hogy szőke-é a hölgy avagy barna, karcsú-é vagy molett, teljesen mindegy. Az a fő, hogy nemzőatyja régebben trappistával kereste légyen meg a hozzá tartozó kenyeret.

Tímár György

TÖKÉLETES HÁZŐRZŐ

– Megjöttek a Kovácsék.

EGY ÁRUCIKK TÜNDÖKLÉSE ÉS BUKÁSA

Hirdetés az egyik napilapban:

Vastag keretben hatalmas kérdőjel. Ez jelenik meg egy héten át. Az érdeklődést így sikerül felcsigázni.

Egy hét után a kérdőjel helyén a következő poéma:

„Örömhír ez a javából,
Nálunk is lesz már Kéjmámor.
Óriási a szenzáció,
Ez a modern hátvakaró!

A Kéjmámor hátvakaró készüléket gyártja az Egyesült Csótányművek. Kapható minden villamos szaküzletben".

Nyilatkozat az újságban:

„Az Egyesült Csótányművek hátvakaró készüléke megszépíti az ember életét. Nem kell már a hátat az ajtónak dörzsölni, vagy a szomszéd segítségét kérni. A gép világszínvonalon készül. Előnye a hasonló nyugati gyártmányokkal szemben az, hogy egy adapter segítségével turmixot kever, lekvárt kavar és az esti órákban behozza Luxemburgot is."

Tévé-híradó második kiadás:

Hang: Ünnepélyesen nyitották meg a szuperluxus áruház vásárlással egybekötött hátvakarógép bemutatóját. Megjelentek az ipar és a kereskedelem illetékesei és a sajtó képviselői. Kép: Egy bikinis hölgy boldog mosollyal vakargatja feltűnően szép hátát.

Egy év szünet. Majd újabb nagy hirdetés:

„A Kéjmámor hátvakaró OTP részletre is kapható."

Alig egy hónap elteltével:

„Kéjmámor hetek a szuperluxus áruházban és Dabason." A kampány alatt minden vásárló sorsjegyet kap, mellyel Kéjmámor hátvakarót nyerhet. Ezzel egyidejűleg meghirdetik a nagy Kéjmámor rejtvényversenyt. A feladvány minden lapban megjelenik:

„K-val kezdődik, éj is van benne meg mámor,

Megfejtőnk jutalma egy eredeti Kéjmámor.

Hátvakaró!"

Levél az „Itt a budapestiek siránkoznak" rovatban:

„Vettem egy Kéjmámor nevű hátvakarógépet. Már az első napon felmondta a szolgálatot. Ha a hátamhoz érintettem, nemhogy vakarta volna, ellenkezőleg égető viszketést idézett elő. Az adapter sem működik. Amikor turmixot akartam vele keverni, zenét sugárzott, este viszont Luxemburg helyett a Petőfit keverte a Kossuth-adóval. A szervizben azt mondják, hogy inkább kiküldenek minden nap egy szerelőt, aki vakarja a hátamat, csak ezt a vacakot vigyem el innen. Mit tegyek?"

Plakátok az utcán:

„Csak most! 50 százalékos árkedvezménnyel vásárolható a Kéjmámor hátvakaró. Minden vásárló 5 stanicli viszketőport kap ajándékba. A vásárolt árut ingyen hazaszállítjuk és felmossuk az előszobát."

Nyilatkozat az újságban:

— Sajnos, a raktárban sok helyet foglalnak az elfekvő hátvakarógépek. Meg kell mondani, hogy a készüléknek vannak kisebb hibái, de a sikertelenség okát én elsősorban abban látom, hogy közönségünk nem igényelte kellőképpen ezt a modern berendezést. Sajnos, az elmaradottság eredménye, hogy még ma is sokan inkább a hagyományos módon vakaróznak és nem veszik igénybe a modern technika és a Csótányművek segítségét — mondja Snapsz Egon főkonstruktőr."

A Köztisztasági Vállalat közleménye:

„Értesítjük a lakosságot, hogy a Kuka tartályokba hátvakarógépet dobni szigorúan tilos, mert a kocsikban nagy károkat okoz. A tilalom ellen vétőket megbüntetik."

Féloldalas hirdetés a napilapokban:

„Örömhír! Nagy mennyiségű hátvakarógép érkezett Tanganyikából. Kaphatók a szuperluxus áruházban és minden utasellátó pavilonban.

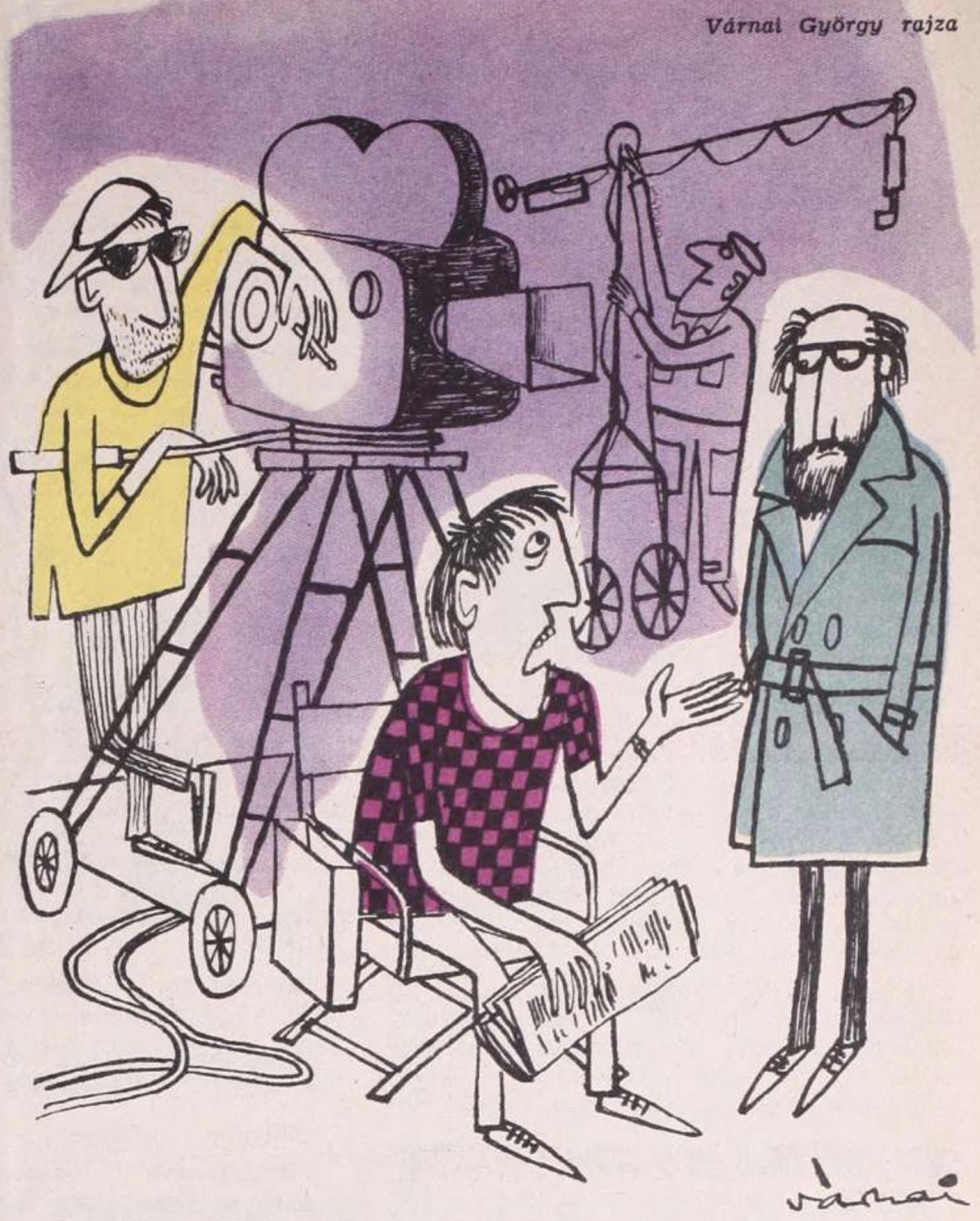
Hír az Egyesült Csótányművek üzemi lapjában:

„Snapsz Egon főkonstruktőrt érdemei elismerése mellett beosztásából felmentették. Ezzel egyidejűleg a Kaptafagyártó Tröszt főmérnökévé nevezték ki".

Az óriás kérdőjel, melynek megjelenése a lapokban e történetet elindította, ezúttal több fejben jelenik meg és ott marad kitörülhetetlenül.

Ősz Ferenc

E NÉLKÜL NEM MEGY!

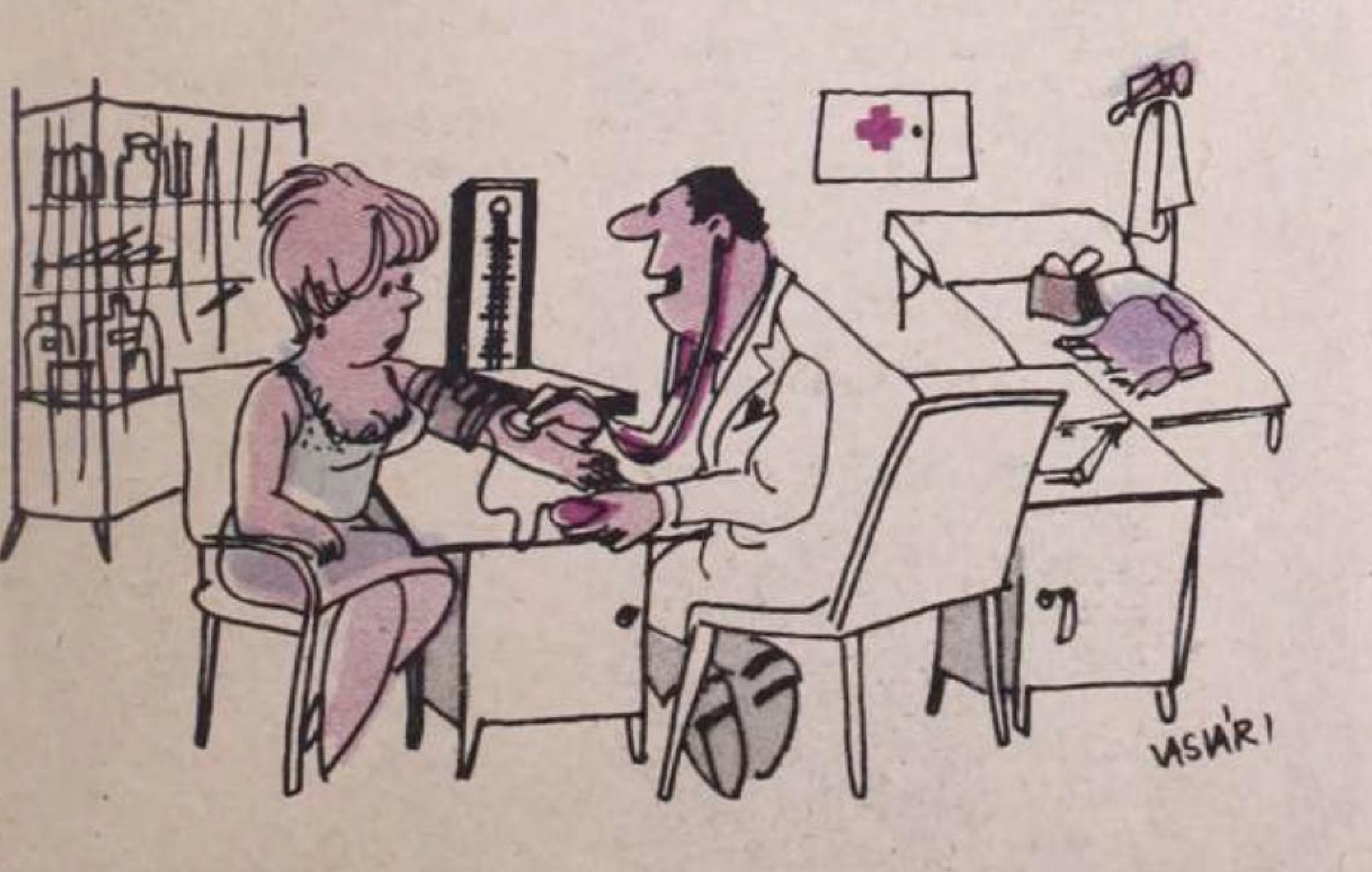
– Már készen állunk a forgatásra, csak még a főszerepre nem találtam dilettánst...

BALSEJTELEM

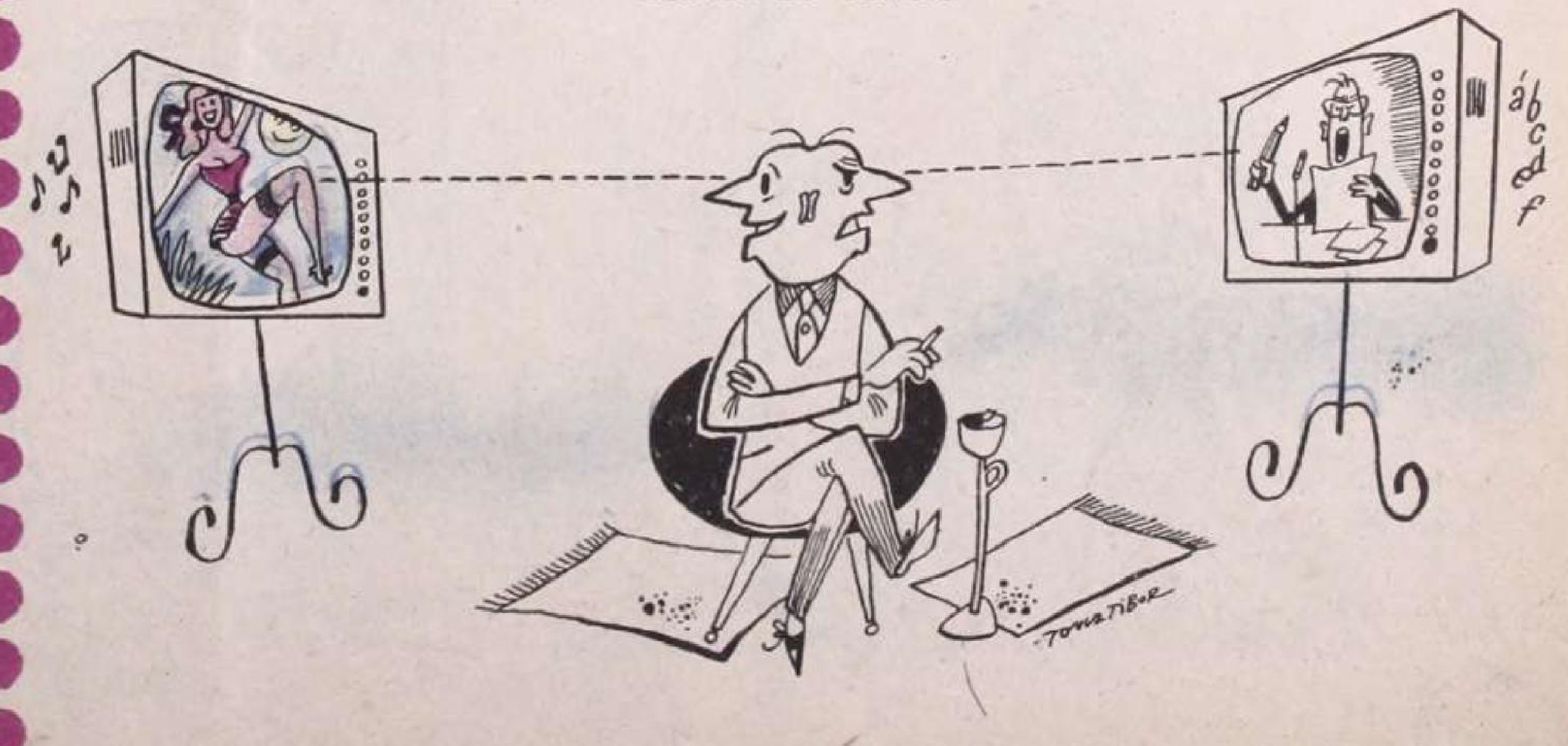
– Állandóan olyan érzésem van, mintha figyelnének.

ELŐZÉKENY ORVOS

– Mekkora vérnyomásnak örülne a legjobban?

SZÍNES ÉS FEKETE

Kép a közeljövőből

A LEGÚJABB DIVAT

(Szín: alighanem . Párizsban. Az ismert divatkirály egy karosszékben ül, összeroskadva, kezébe temeti az arcát. Előtte a felesége áll — ugyancsak ismert fejedelemasszonya a divatszalonoknak.)

Divatkirály: Ezt a botrányt! Ezt a szégyent! Ilyent még nem értem meg! Jóságos ég, hogyan fogunk ebből kimászni!?

Feleség: Találjál már ki valamit, te szerencsétlen! A bemutatót nem lehet lefújni, már késő! Itt ülnek a magazinok tudósítói, reklámfőnökségek, mindenki itt van, televízió, sajtó, foto! Itt ülnek és várják a bemutatódat! Az újdonságaidat!

Divatkirály: Most aztán kapnak szenzációt!

Feleség: Még van kedved tréfálni, szamár!? Holnapra tele lesz a nevünkkel a város: Pierre Sablon, a divatdiktátor csúfos bukása!

Divatkirály: Hát mit csináljak, ha nincsen semmi ötletem! Már mindent csináltam, már minden volt, félkabát és hétnyolcados, és harangszoknya és mini, és japánujjas és tűzött zsebekkel *(Már ordítva.)* és varrott zsebekkel és zsabókkal és plisszírozva és minden és minden volt!

Feleség: Csak az nem volt, hogy az őszi-téli divat elmaradt volna! Hölgyeim és uraim, az idei őszi-téli divat a divatkirály ötlettelensége miatt az idén elmarad, szíveskedjenek addig is a tavalyi divat szerint öltözködni! De ezt jelentsed be te magad, én nem! *(Sátáni gúnnyal.)* Te, divat-zseni!

Divatkirály: Eredj a pokolba a meghívottakkal együtt! Mondjál, amit akarsz, mit kínozol még te is, szépen kérlek, menj innen, hagyjál magamra!

Feleség: Azt elhiszem, hogy én menjek oda, a botrányba, hát nem! Menjél te, te vagy a költő, az ész, az alkotó fantázia! *(Hisztérikusan cibálja a divatkirályt.)* Keljél fel, és menjél, eredj a hódolóid elé, állj a dobogóra! *(Rángatja a karosszékből, roppan valami.)*

Divatkirály (felugrik): Letéped a gombjaimat, te hisztérika! Ráncigálsz, mars a szobádba! *(Lódít egyet az asszonyon, a nő ruháján reccsen valami.)*

Feleség: Letéped a zsebemet, te állat! Eltéped a ruhámat, na megállj! *(A férfi torkának esik.)*

Divatkirály: Engedsz el!? Ereszted el a galléromat!? *(Ellöki az asszonyt, a férfi hajtókája egy nagy reccsenéssel az asszony kezében marad.)* Megvesztél!? Eltéped a galléromat!? Na megállj, nesze! *(Teljes erejéből letépi a nő fél ruha-ujját, vállból.)*

Feleség: Ezt megkeserülöd! *(Felkap egy ollót, és azzal megy a férfinak.)*

Divatkirály (felkap egy csatos, vastag bőrszíjat): Csak gyere közelebb!

(Ebben a pillanatban kinyílik a nagy szárnyas-ajtó és egymást tiporva betódul egy csomó ember, villogni kezdenek a magnéziumlámpák, riporterek, mikrofonnal a markukban tülekednek, majd az egész tömeg, meghökkenve a látványtól, elcsendesedik és megáll.)

Divatkirály (leküzdve lihegését, esetlenül meghajol): Üdvözlöm a bemutatónkra jött kedves meghívottakat, mely talán kissé szokatlan körülmények között...

Egy riporter (túlharsogva a divatkirályt, lelkesen eléugrik a mikrofonjával): Hasított hajtóka a vállon, könnyedén, lazán felvarrott gombokkal, a zakó elöl is felvágott! Fantasztikusnak tetsző formák, és a külön szenzáció: a zseniális Pierre Sablon ezúttal maga mutatja be az új őszi-téli divattervét!

(Percekig tartó tapsvihar, a meghívottak most értették meg, mire léptek a terembe, a divatkirály és a felesége fáradt, szelíd mosollyal állnak az ünneplés közepette.)

Somogyi Pál

FÉRFIBÚ

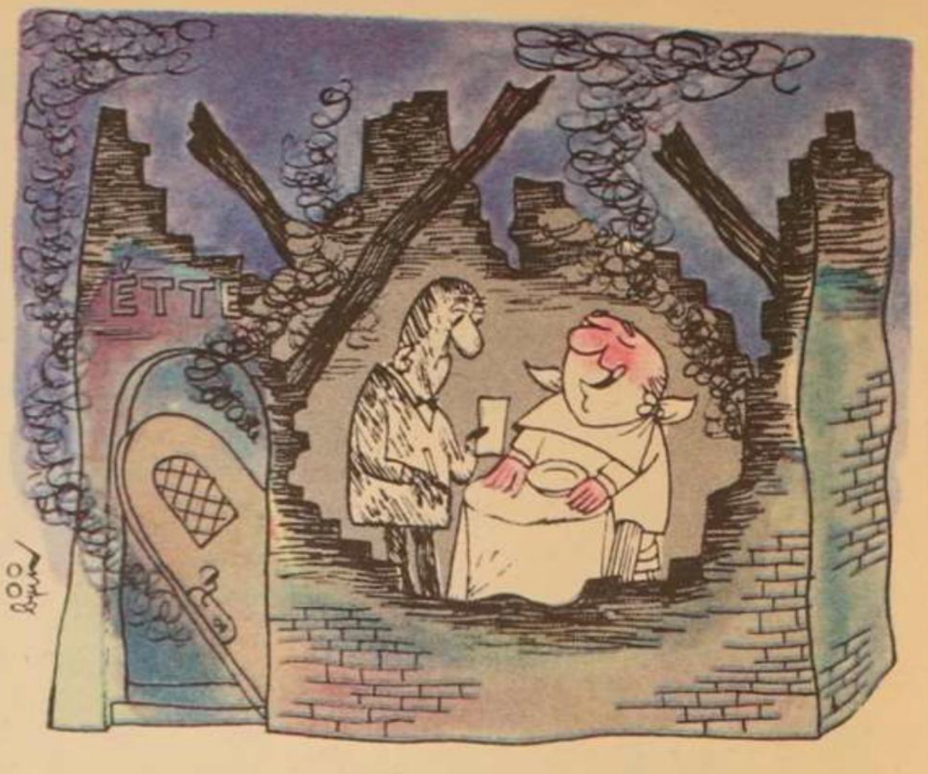

– Milyen mélyre jutottam...

A MEGBÉLYEGZETT

JÓL SIKERÜLT VACSORA

– Volt egy rablópecsenyém, lángoló kardon...

FÉLREÉRTÉS

– De Jani bácsi, én nem vagyok hippi, én csak beleestem a szemétgödörbe!

NAGY LAGZI LESZ!

– Ki kell tennünk magunkért, a fél falut meghívtuk!

AGYLOPÁS

— Tessék azonnal megindítani a nyomozást! — kiáltotta izgatottan a sovány, szemüveges férfi, valósággal beesve az őrszoba ajtaján. — Ujjlenyomat szakértőkkel, kutyákkal, ahogy kell. Minden perc késés végzetes lehet.

A parancsnok hellyel kínálta látogatóját.

— Miről van szó, kérem? Szíveskedjék részletesen ismertetni a tényállást.

— A tényállás az, hogy a vállalatunknál lopnak. A részleteket a rendőrségnek kell kiderítenie.

Az őrszobaparancsnok intett az írnoknak, hogy fektessen fel jegyzőkönyvet.

— Szabad az ön nevét, foglalkozását?

— Simonka Dénes vagyok, belső revizor a Ciróka-gyárban.

— És miféle lopást tapasztalt az üzemben?

— Agylopást! Tömeges agylopást! Hallott már ilyet a főhadnagy elvtárs?

A parancsnok észrevétlenül intett az írnoknak, hogy hagyja abba a jegyzőkönyvezést, aztán a látogatóhoz fordult.

— Hogyne, természetesen. Közismert dolog. Az USA ezerszám csábít át mérnököket, tudósokat, különféle specialistákat Európából. Megtakarítja a kiképzési költségeket, és mindjárt a legjobb szakemberekhez jut. Az ön szavaiból az derül ki, hogy az USA most a Ciróka-gyárra csapott le. Majd intézkedem, hogy hagyja abba. Köszönöm. A viszontlátásra.

— Főhadnagy elvtárs! — kiáltott felháborodottan Simonka. — Maga bolondnak néz engem! Pedig én semmit sem beszéltem Amerikáról, én csak annyit mondtam, hogy a mi vállalatunknál tömeges agylopás történt. Be is tudom bizonyítani.

— Tessék! — mondta a rendőrtiszt megadóan. — Hallgatom.

— Kérem, mi kétféle cirókát gyártunk. A Flóri-cirókát és a Szuper-cirókát. Tizenkét forintba került a Flóri kilója, tizennyolc forintba a Szuperé. Két hónappal ezelőtt árkorrekciót hajtottunk végre, teljesen indokoltan. A közkedvelt tömegcikk, a Flóri-ciróka árát tíz forintra csökkentettük, a sokkal kevésbé keresett, úgyszólván luxuscikknek számító Szuper-ciróka árát pedig négy forinttal emeltük.

— Helyes — mondta a parancsnok.

— Igen ám — emelte fel az ujját Simonka —, de én az ellenőrző munkám során egy különös megállapításra jutottam. Üzemünk ugyanis az árkorrekciót követően jóformán teljesen leállt a Flóri-ciróka gyártásával, és szinte kizárólag Szuper-cirókát állít elő!

A rendőrtiszt megcsóválta a fejét.

— Én is láttam — folytatta Simonka —, hogy valami súlyos hiba történt. Hiszen két hónappal ezelőtt az igazgatónk, a főkönyvelőnk, a főmérnökünk, mindenki azt mondta, hogy ezt az árkorrekciót a vásárlók többségének érdekében csináljuk. De hiába lett olcsóbb a Flóri-ciróka, ha nem lehet kapni! Ez világos, ugye?

A főhadnagy bólintott.

— Nos, a főhadnagy elvtárs most azt kérdezhetné, hogy mi köze ennek az agylopáshoz? Hát kérem, amikor én erről a súlyos mulasztásról felvilágosítottam a főkönyvelőnket, azt válaszolta, hogy szép nyakkendőm van, hol vettem? Egyszerűen nem értette meg, hogy miről beszélek! Átmegyek a főmérnökhöz, elmondom neki is ezt a pofonegyszerű dolgot, erre arról kezd mesélni, hogy szerinte Mexikóban a magyar—bolgár döntő nem volt valami jó hírverése a labdarúgásnak! Fel sem tudta fogni a jelentésemet! Kétségbeesve rohanok az igazgatóhoz, ugyanaz a helyzet. Ő azt tanácsolta, hogy nősüljek meg, ne éljek úgy, mint egy kivert kutya. Tiszta sor! Ezeknek a derék, jószándékú embereknek ellopták az agyát! Magától értetődő dolgokat sem képesek megérteni. Főhadnagy elvtárs, sürgősen tennünk kell valamit!

Simonka ránézett a rendőrtisztre, az pedig visszanézett Simonkára.

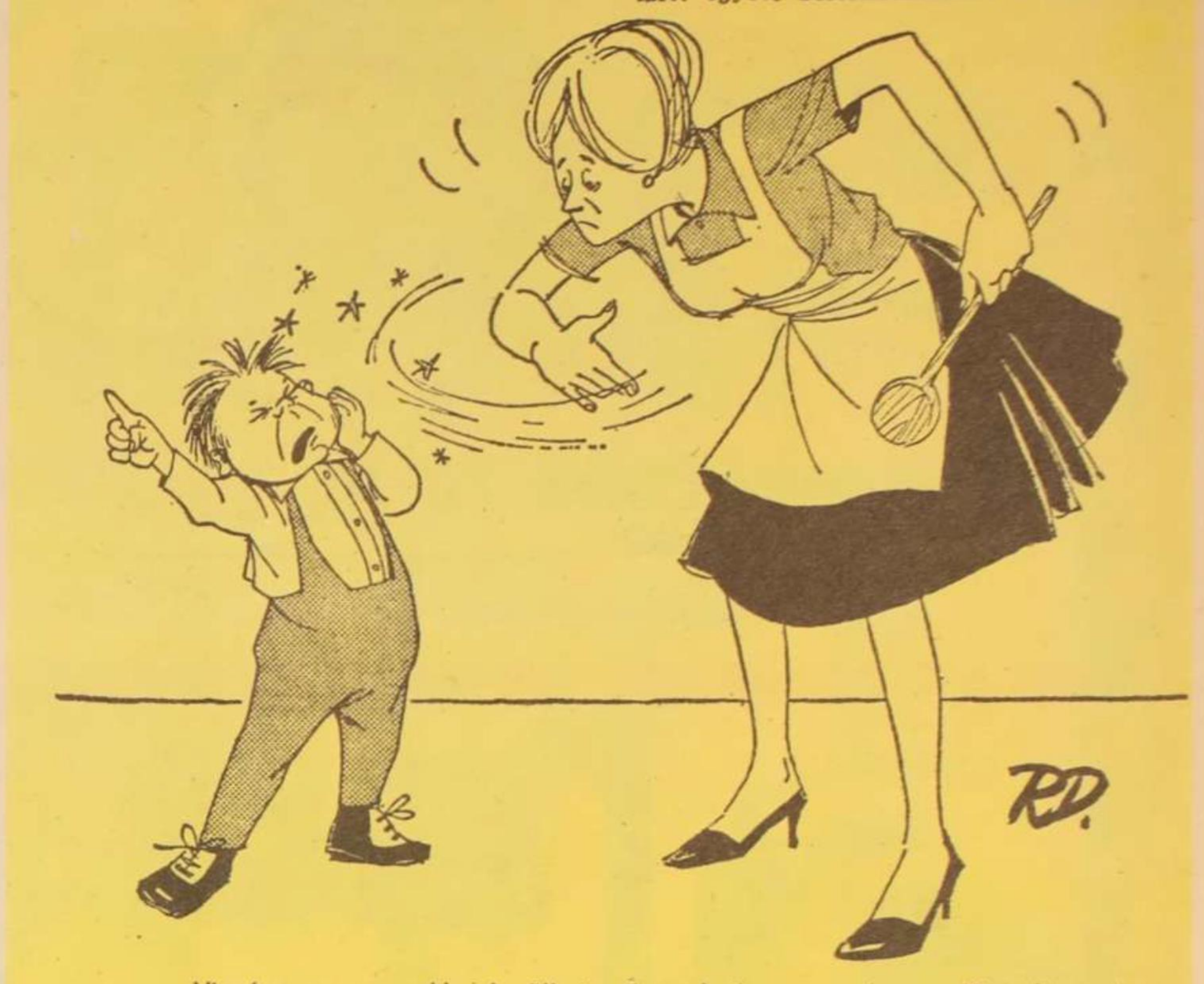
Tanácstalanok voltak.

Kürti András

DRÁGA POFON

Egy nő felpofozta Kiesinger kancellárt: egyévi börtönbüntetésre ítélték.

– Vigyázz, mama, sokba kerülhet még neked ez a pofon.. Ki tudja, milyen nagy ember lesz belőlem!

(A bécsi „Arbeiter Zeitung”-ból)

APRÓSÁGOK

Tetszik nekem a FILTOL. Nem a cigi, csupán a neve, amely a filteres menthol első és utolsó betűinek összevonásából képződött, roppant nagy nyelvi leleménnyel.

Az új termék elkeresztelése mindig sok fejfájást okoz az iparnak. A FILTOL keresztszülői új utat nyitottak, új, nagy lehetőségeket tártak fel. A Magyar Dohányipar bizonyára tovább halad majd ezen a magatörte úton, és még megérjük, hogy kitűnő *vag*dalt doh*ány* kerül forgalomba VAGÁNY, és *za*matos szi*var* ZAVAR márkával.

Az sem elképzelhetetlen, hogy más iparágak is kapnak az ötleten, és a Magyar Édesipar piacra dobja a *par*mezános csokol*á*d*é*t PARÁDÉ, a *kók*uszos isch*ler*t KÓKLER, a *kr*umplis cs*oki*t KROKI néven...

*

Gyufacímke: ferdén futó piros és fehér csíkok közepén „Fővárosi Köztisztasági Hivatal” felirat. Semmi ábra, semmi reklámszöveg. Megejtő ez a puritánság. Nem ajánl, nem kínál, nem hirdet semmit a Köztisztasági Hivatal, éppen csak tudtunkra adja, hogy van, hogy létezik.

Ezt a főváros tisztaságáról ugyanis nem mindig lehet észrevenni...

*

Az Élet és Irodalomban olvasom:

„A sírt, hol nemzet süllyed el...

Kölcsey túl optimista volt. A népeknek ilyenkor más dolguk szokott akadni, s az ember milliói diszkréten elfordulnak.”

És tetszenek tudni, miért fordulnak el? Hogy elrejtsék kaján mosolygásukat. Ők ugyanis tudják, hogy nem Kölcsey volt túl optimista, hanem Vörösmarty. Az idézet tőle való. A Szózatból.

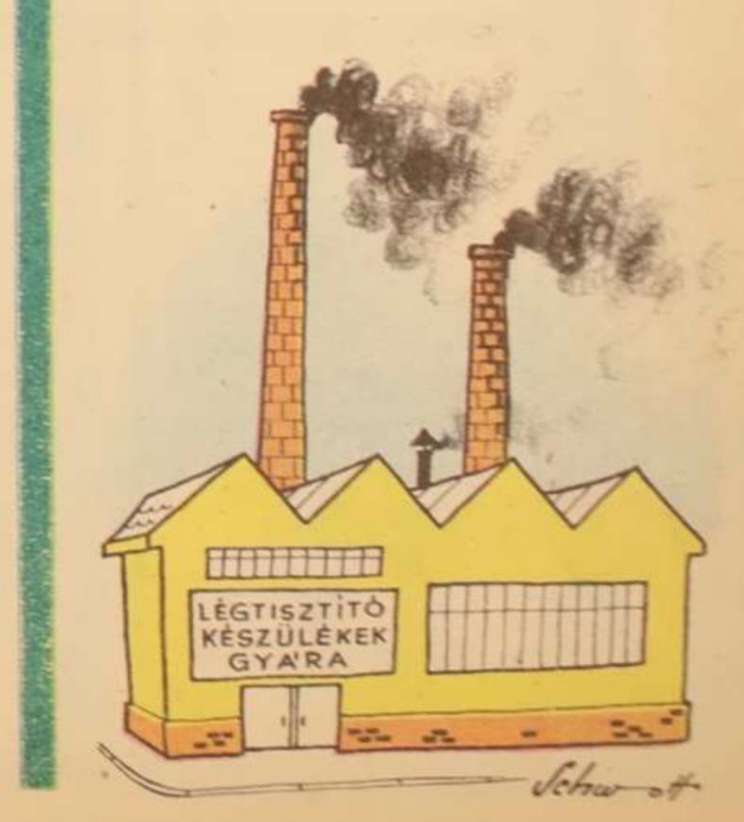
R. B.

MEGOLDÁS

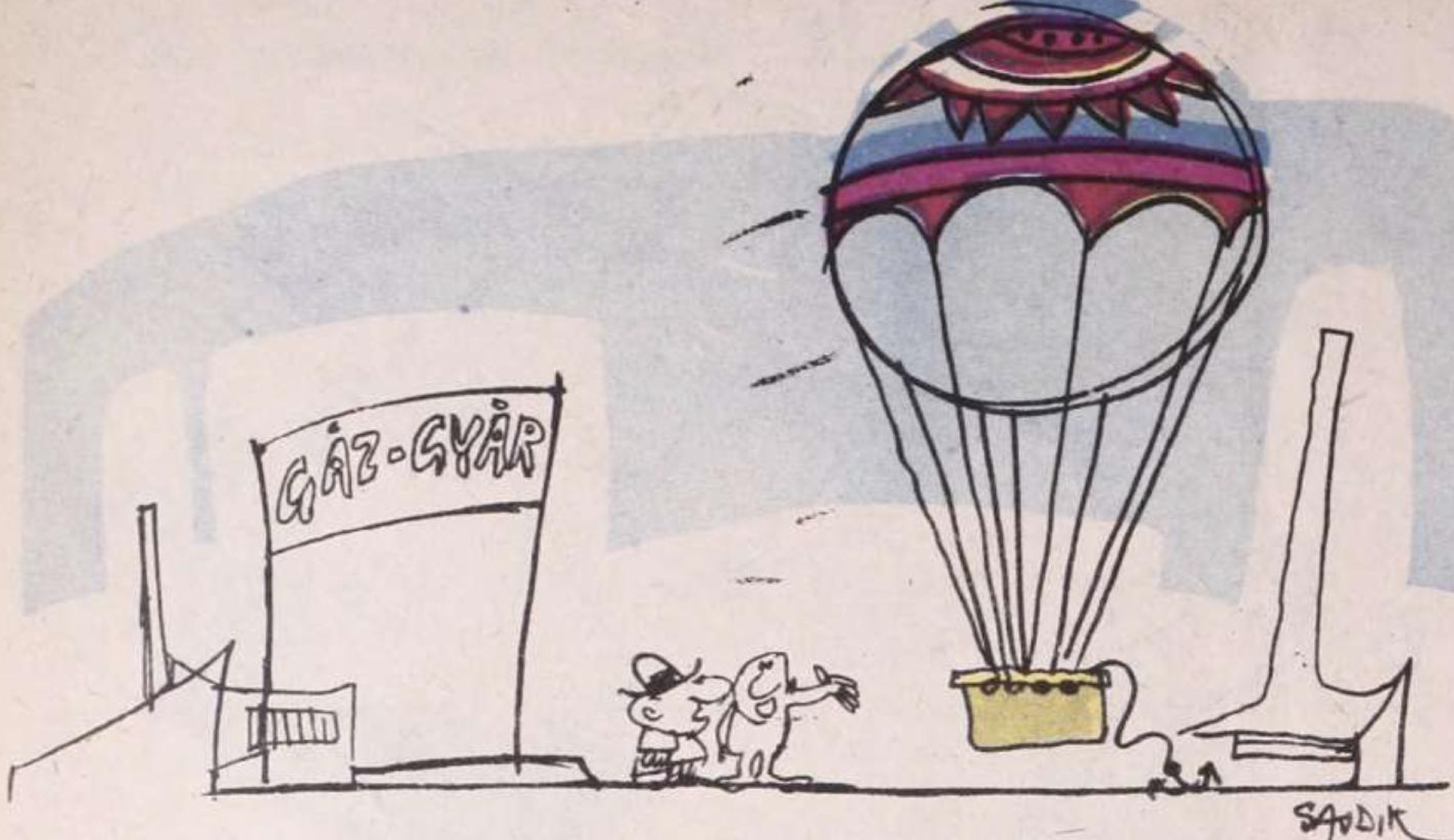

– Amíg javítják a kazánt, így melegszem...

TELJES ÜZEMBEN

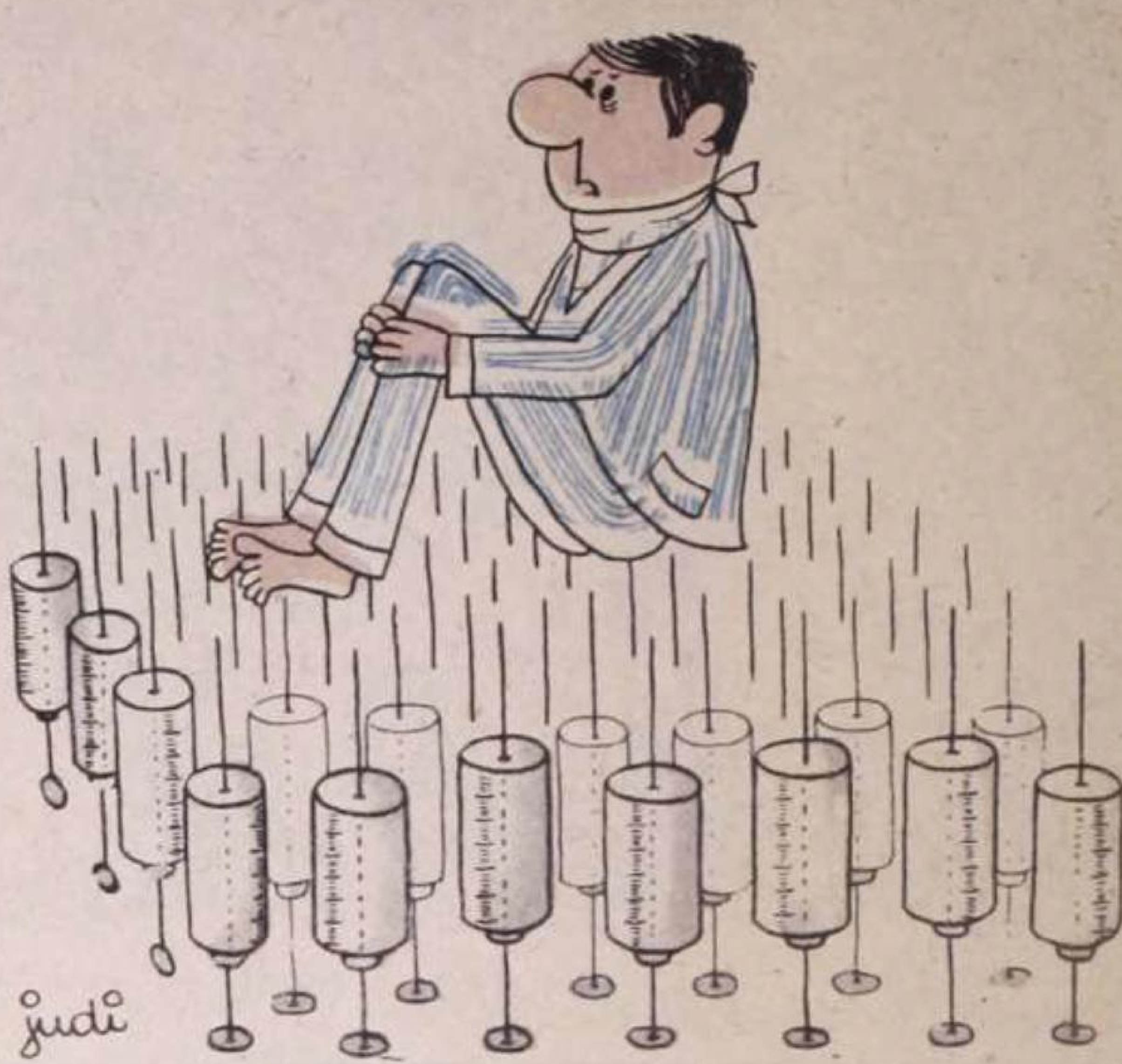

AZ ÚJ IGAZGATÓ

– Ez pedig a vállalati kocsi

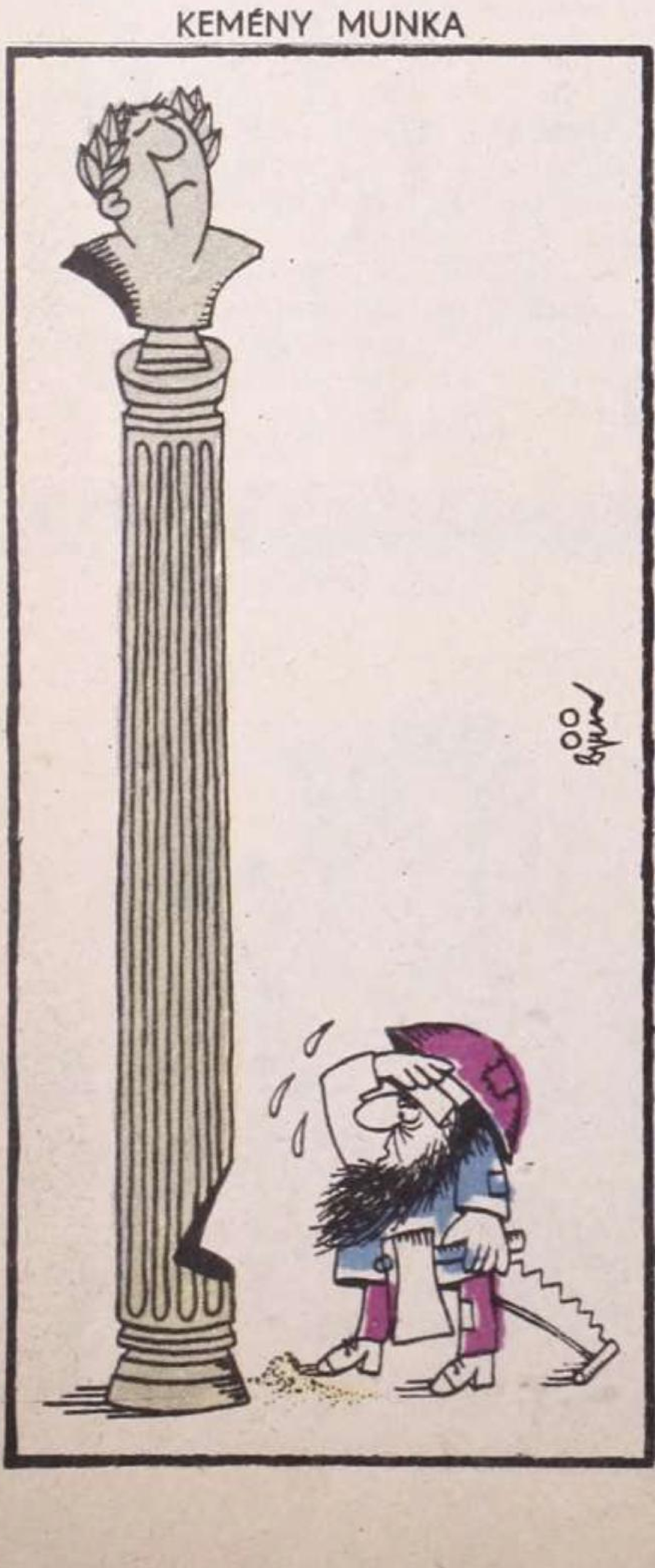
KÓRHÁZBAN

A KARRIERISTA

KEMÉNY MUNKA

Míg átnéztem az egyik hírlapot,
egy hírt olvastam, amely megkapott,
mert hát olyan volt, mint az álom:
néhány francia állomáson
dallal indulnak vonatok!
A franciákra persze rávall,
hogy nem gőz-sípppal, trombitával,
de szép slágerrel szól a jelzés,
(hogy ez az ötlet milyen elmés!)
egy híres énekes dalával.
És hogy ez engem miért érdekel,
nos, éppen ezt beszélem el.
Mert tessék nézni, hol lakom?
Sínekre nyílik ablakom,
S mert évek előtt a bölcs elmék
a mozdonyokra fölszerelték
a ködkürtöt, az óceánit,
amelynek hangja süvölt, kábít,
hát ez borzalmas, mondhatom.
Dolgozónak itt nincs nyugalma
ha felbőgi őt átrohanva
a pokolbéli éji rém
ezer halott életre kelve
fütyülve reánk s csendrendeletre
a vészes árnyak vad vízén.
Így, jó álmunkból felriadva,
felzaklatva és megkavarva
reszketünk, mint a kis diák,
egy csillapító szóra várunk:
mért nem hozzák be azt minálunk,
amit a boldog franciák?
Milyen szép ébredésünk lenne,
ha mozdonyunk is énekelne
vidám melódiákat,
ha vészjel helyett sugározná
és a fülünkbe bedalolná
a Krisztinát vagy édes Piroskámat!

Lovászy Márton

KOLLÉGÁK

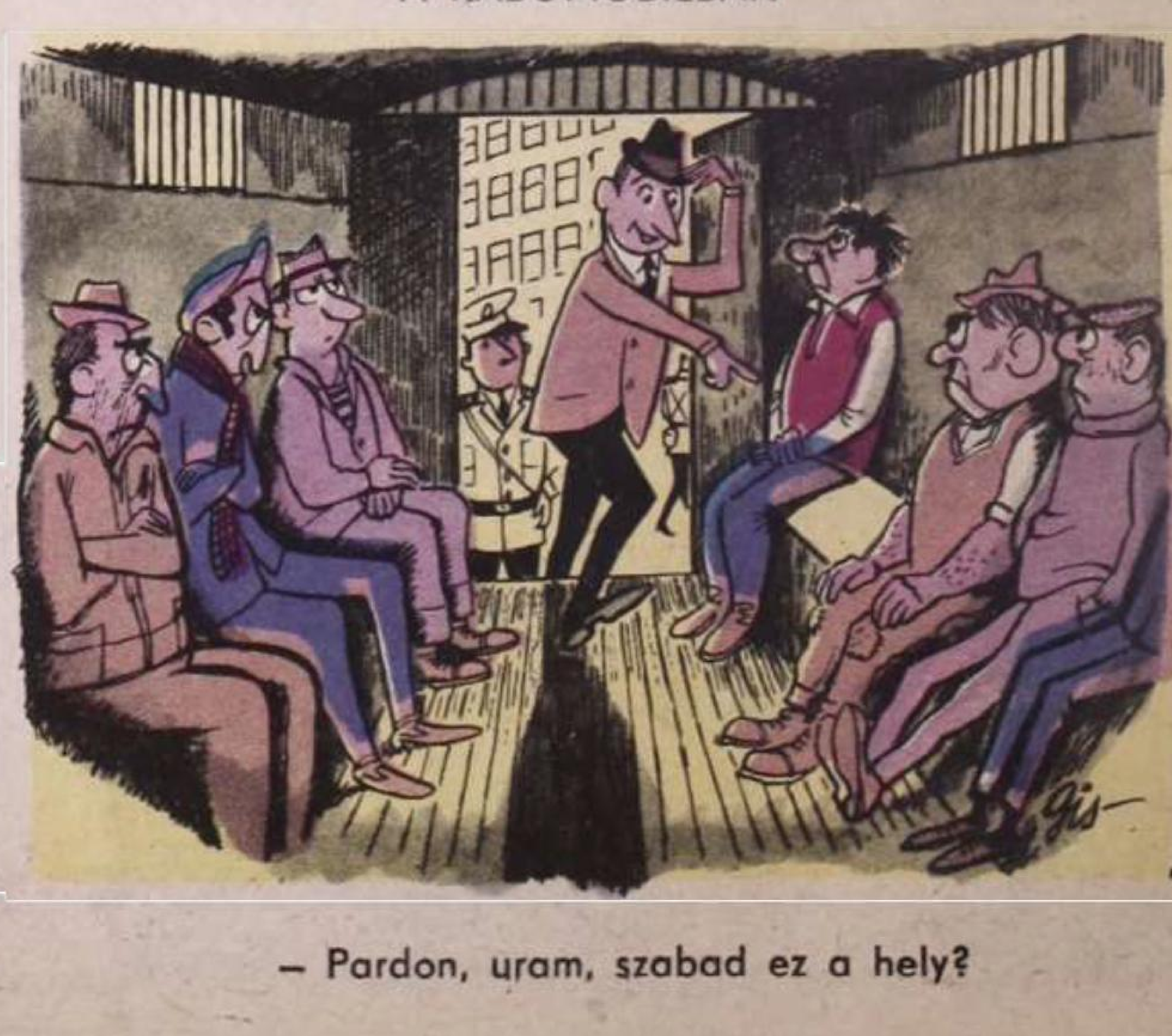

– Még csak maga hiányzott nekem!

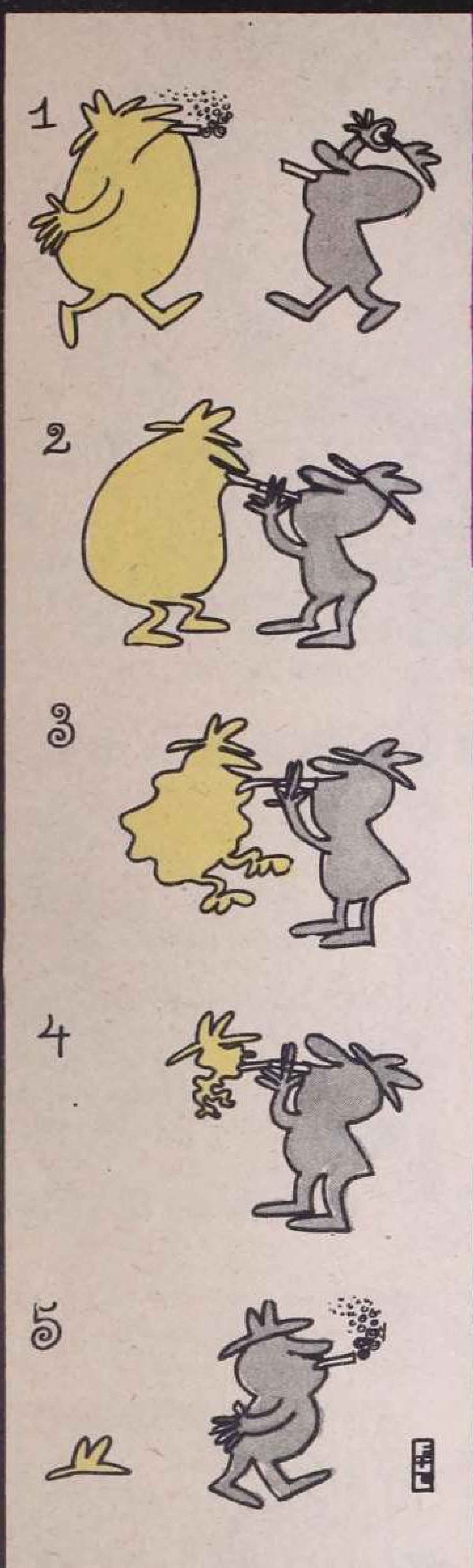
SZERÉNY NÁSZÚT

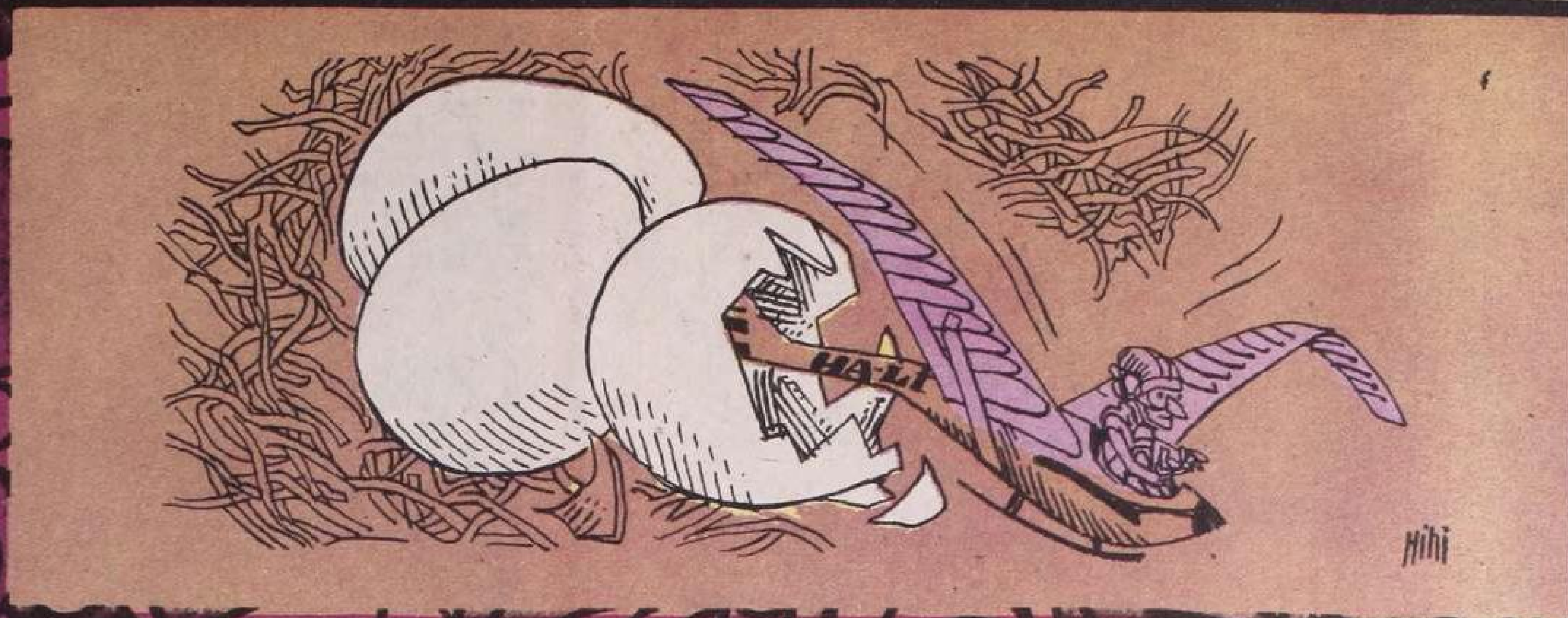

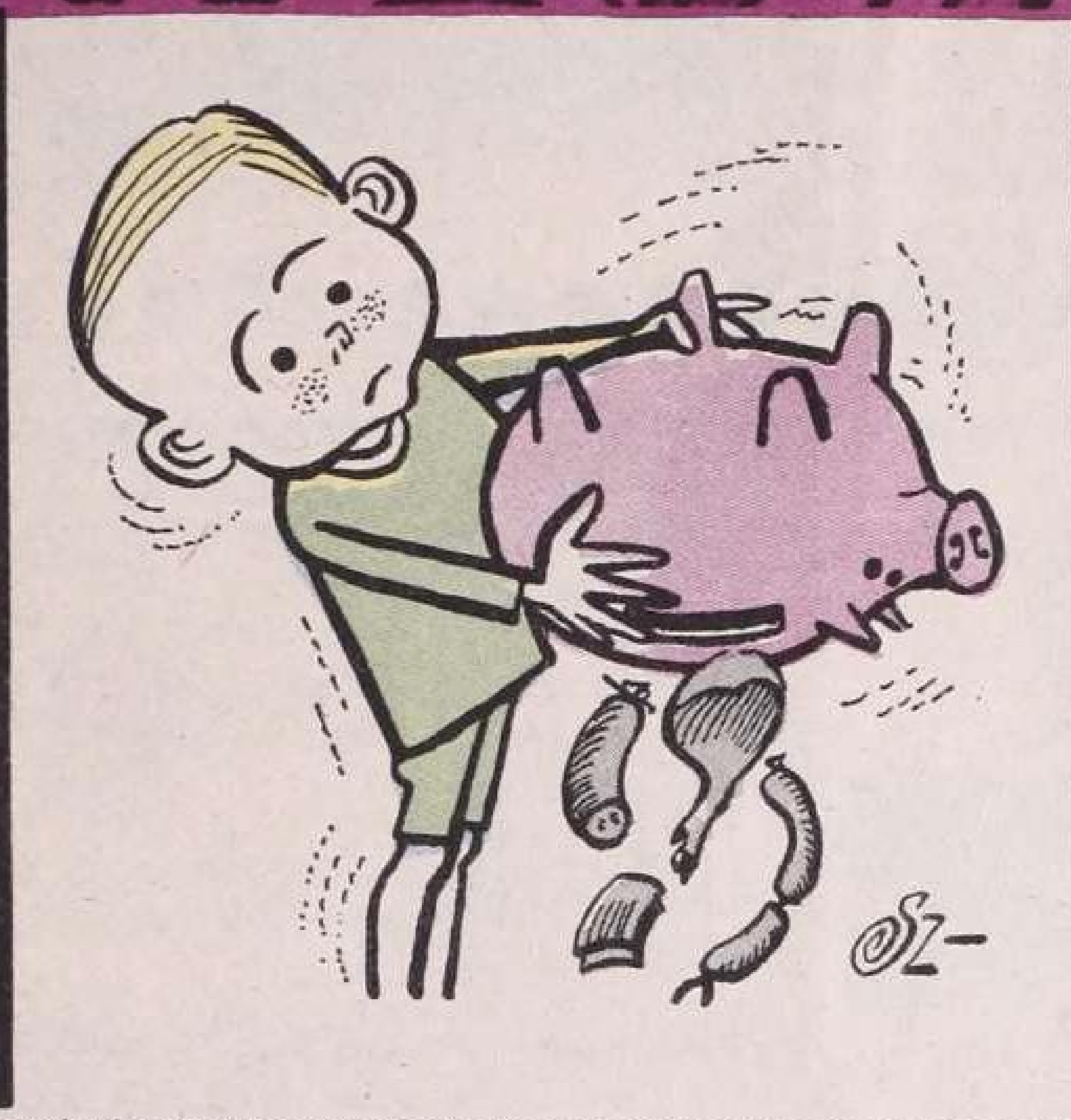
A RABOMOBILBAN

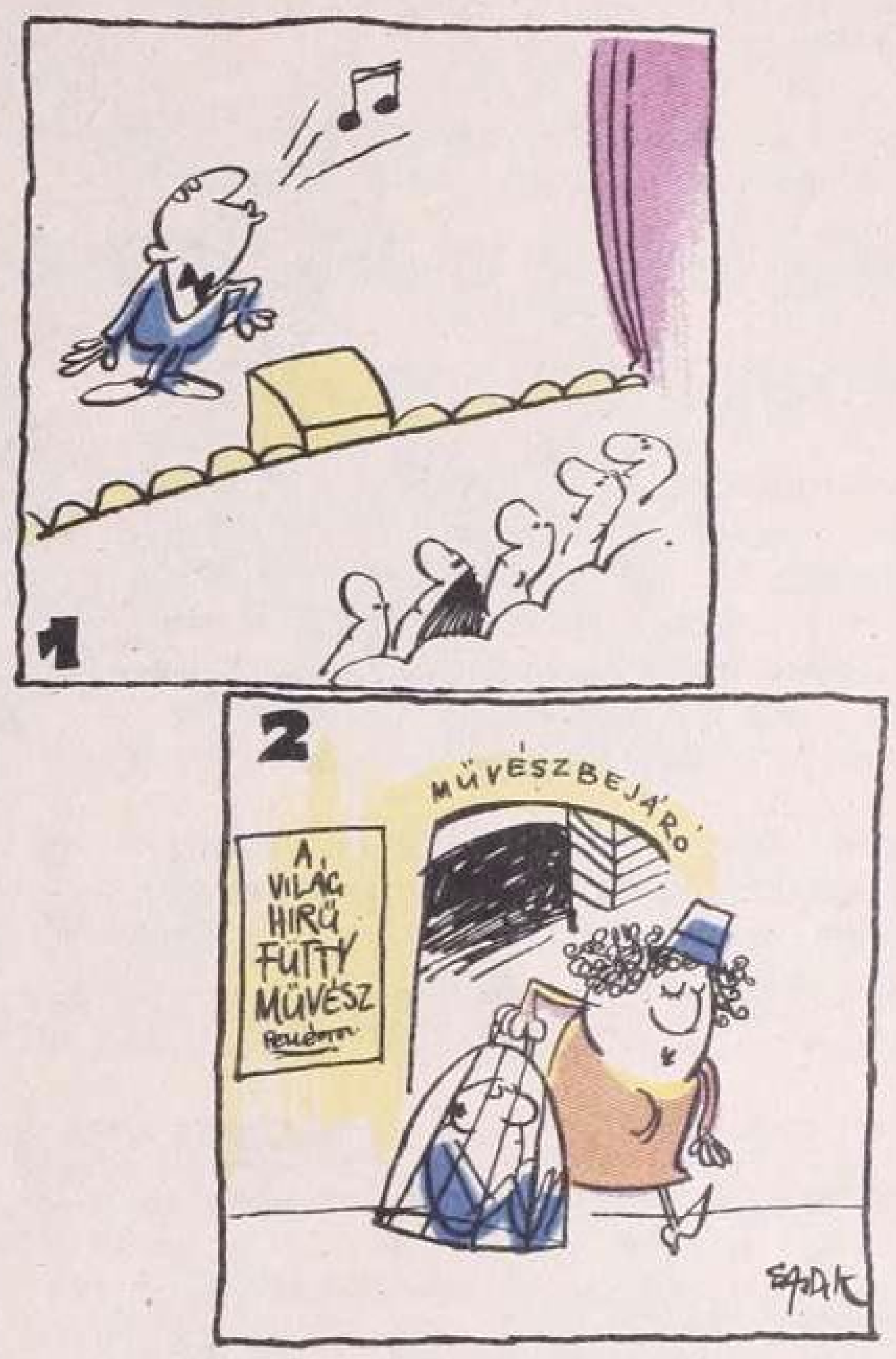

– Pardon, uram, szabad ez a hely?

BIZARR

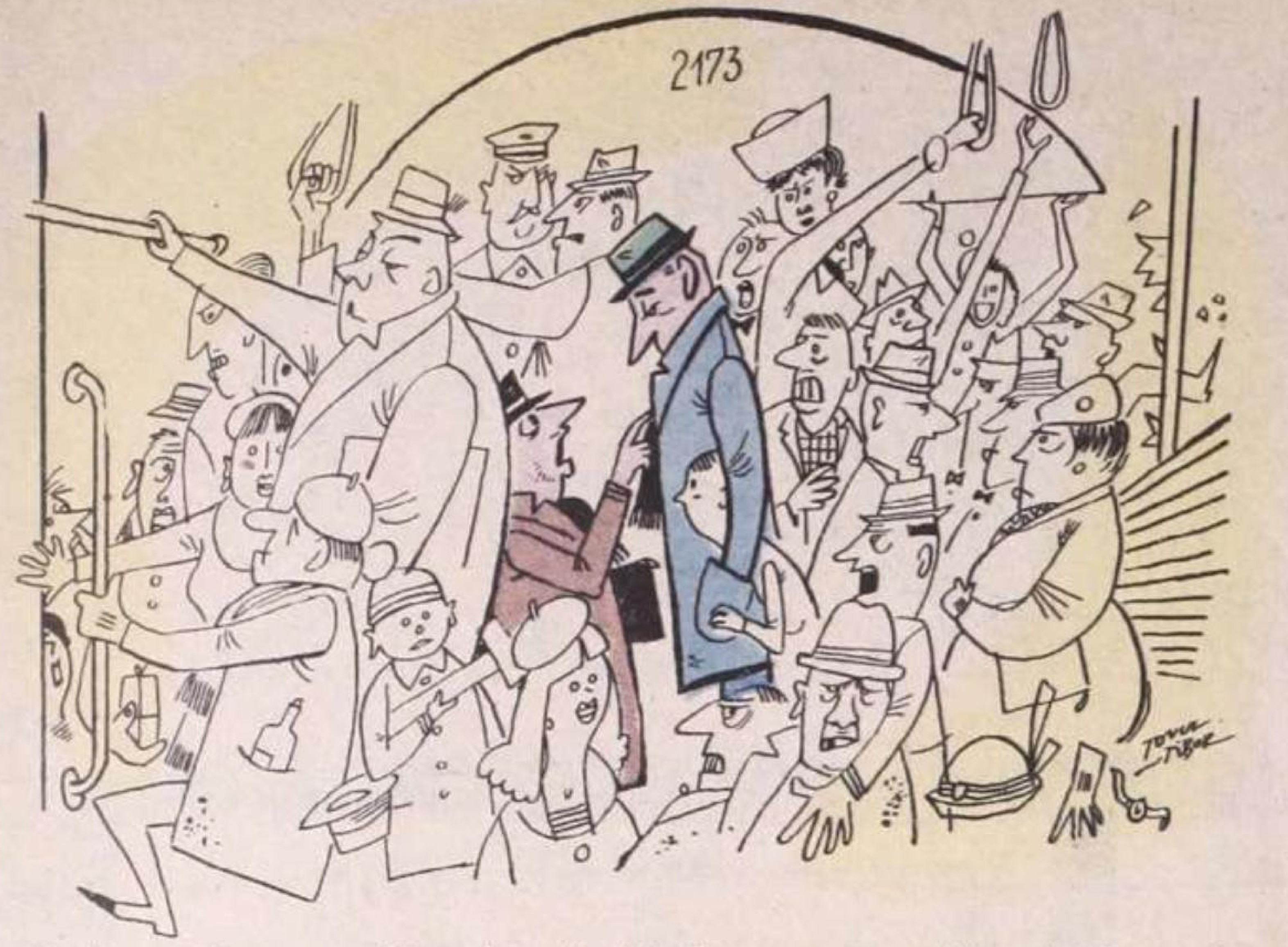
FÜLÖP, HEGEDŰS, SZŰR-SZABÓ, SAJDIK, VASVÁRI, BALÁZS-FIRI, VARNAI

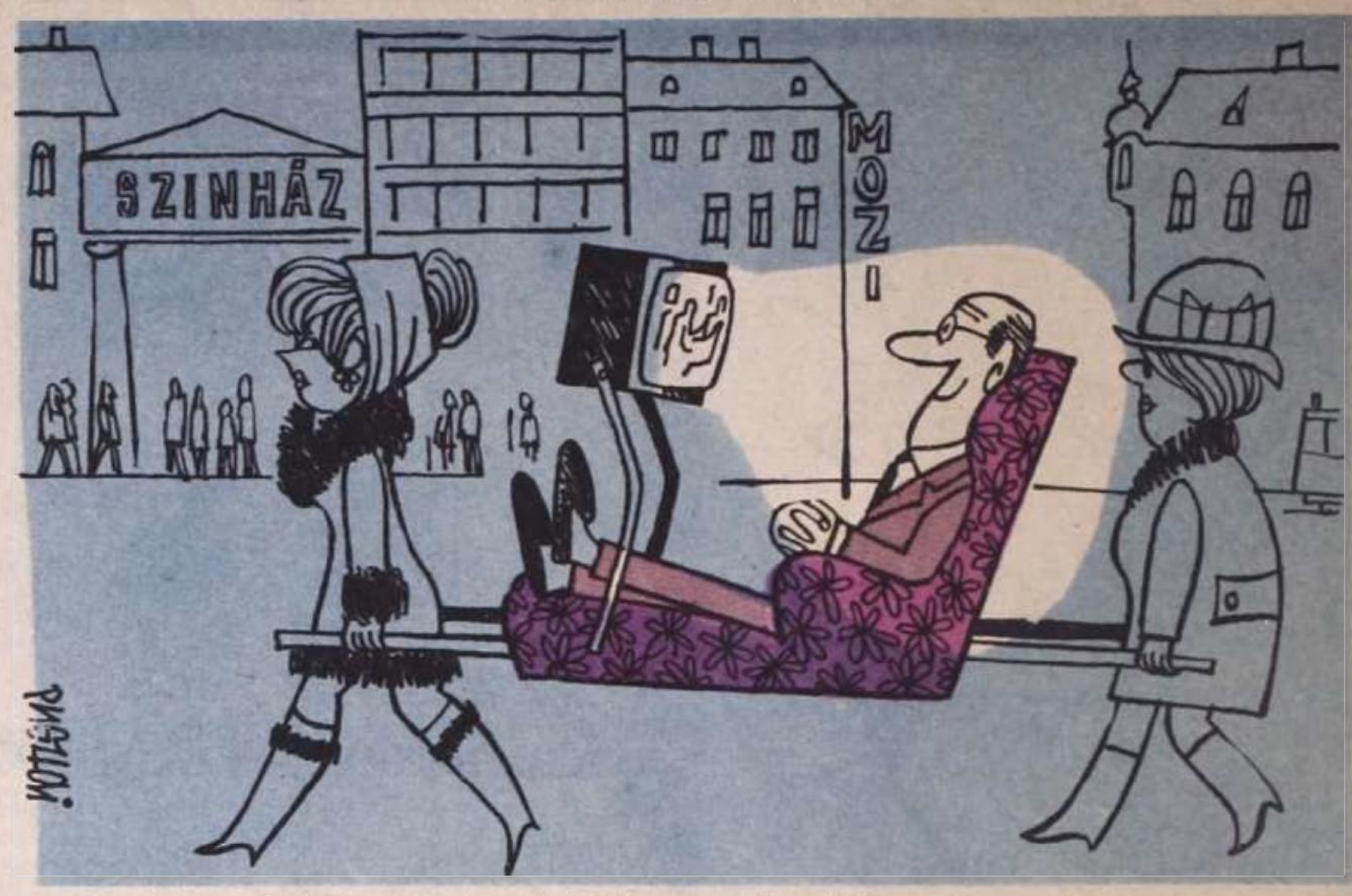

TERVEZGETÉS

– Tudja, amint nyugdíjas leszek, kiváltom a nyugdíjas bérletet és összevissza villamosozom a várost, puszta élvezetből . . .

HORDOZHATÓ TÉVÉNÉZŐ

El lehet vinni: színházba, moziba, látogatóba stb . . .

MILYEN ÉRTELEMBEN? . . .

Párizs szenzációja egy „kémper": Maurice Picard volt megyefőnököt azzal a váddal állították bíróság elé, hogy titkos értesüléseket szolgáltatott ki több külföldi ország ügynökeinek. (Többek között amerikaiaknak és angoloknak . . .) Picard prefektus, amikor elébe tárták a rendőrség nyomozati jelentéseit, ezt mondta:

– Harminc évig voltam fölöttese rendőri hatóságoknak. Ha valamiről jelentést kértem, előbb mindig megkérdezték: „Milyen tendenciával parancsolja, prefektus úr?"

JÁTÉKOS GYEREK

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Az állatkert ápolója izgatottan telefonál a talált tárgyak irodájába.

— Nem hoztak be önökhöz egy elszabadult elefántot?

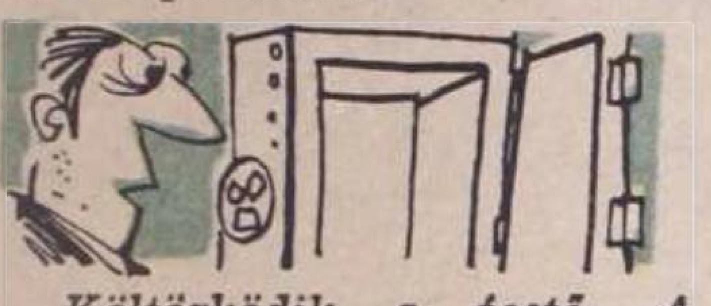
— Van valami ismertető jele?

— Halló, rendőrség! A pénztárosunk megszökött!

— Megnézték a széfet?

— Megnéztük. Nincs benne a pénztáros!

Költözködik a festő. A szállítómunkás egy frissen festett képet emel le a festőállványról.

— Kérem, vigyázzon arra a képre, az olajfesték még nem száradt meg.

— Nem baj, kérem, ócska munkaruha van rajtam.

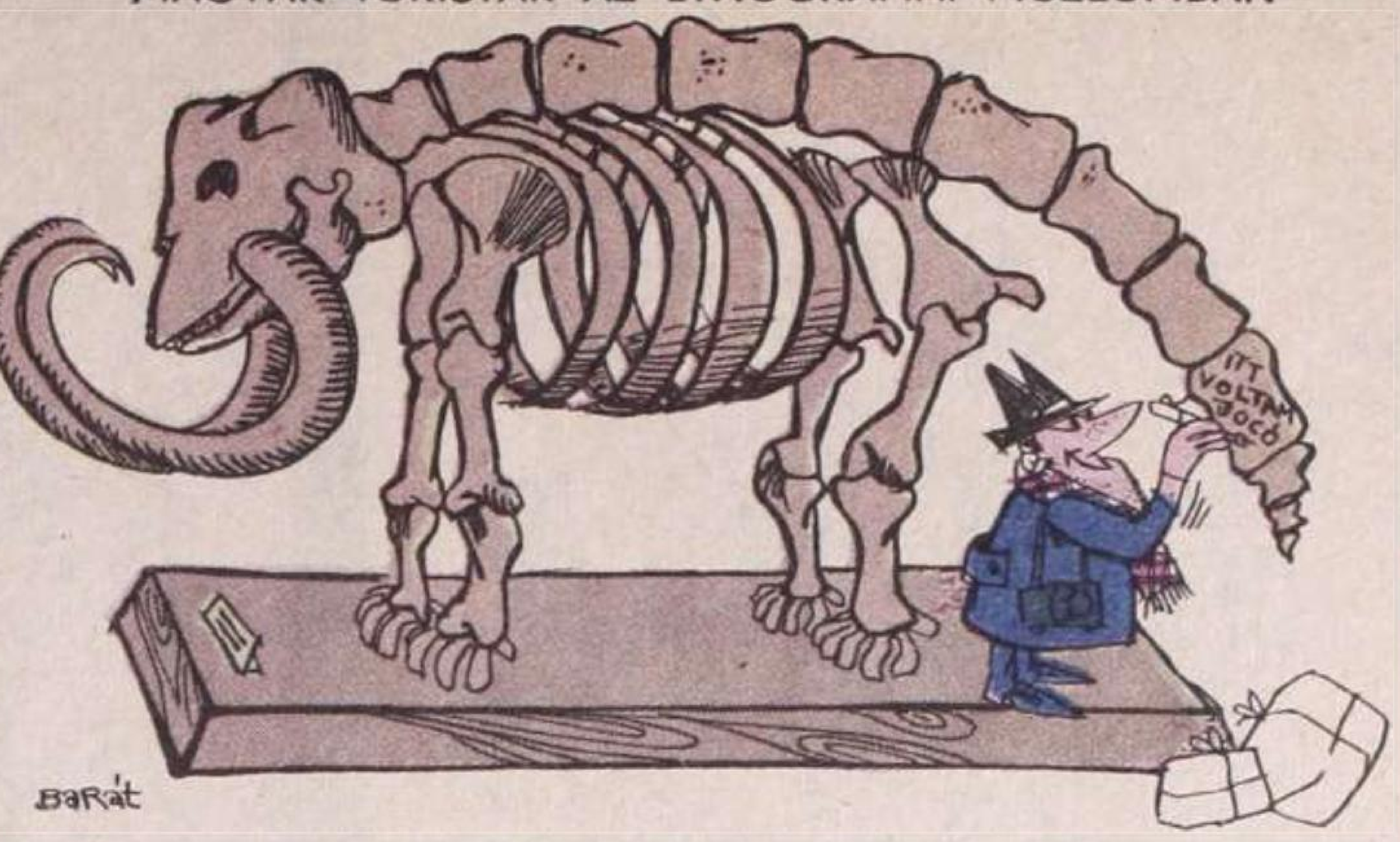
ANZIKSZ MOSZKVÁBÓL

HELYI SPECIALITÁS

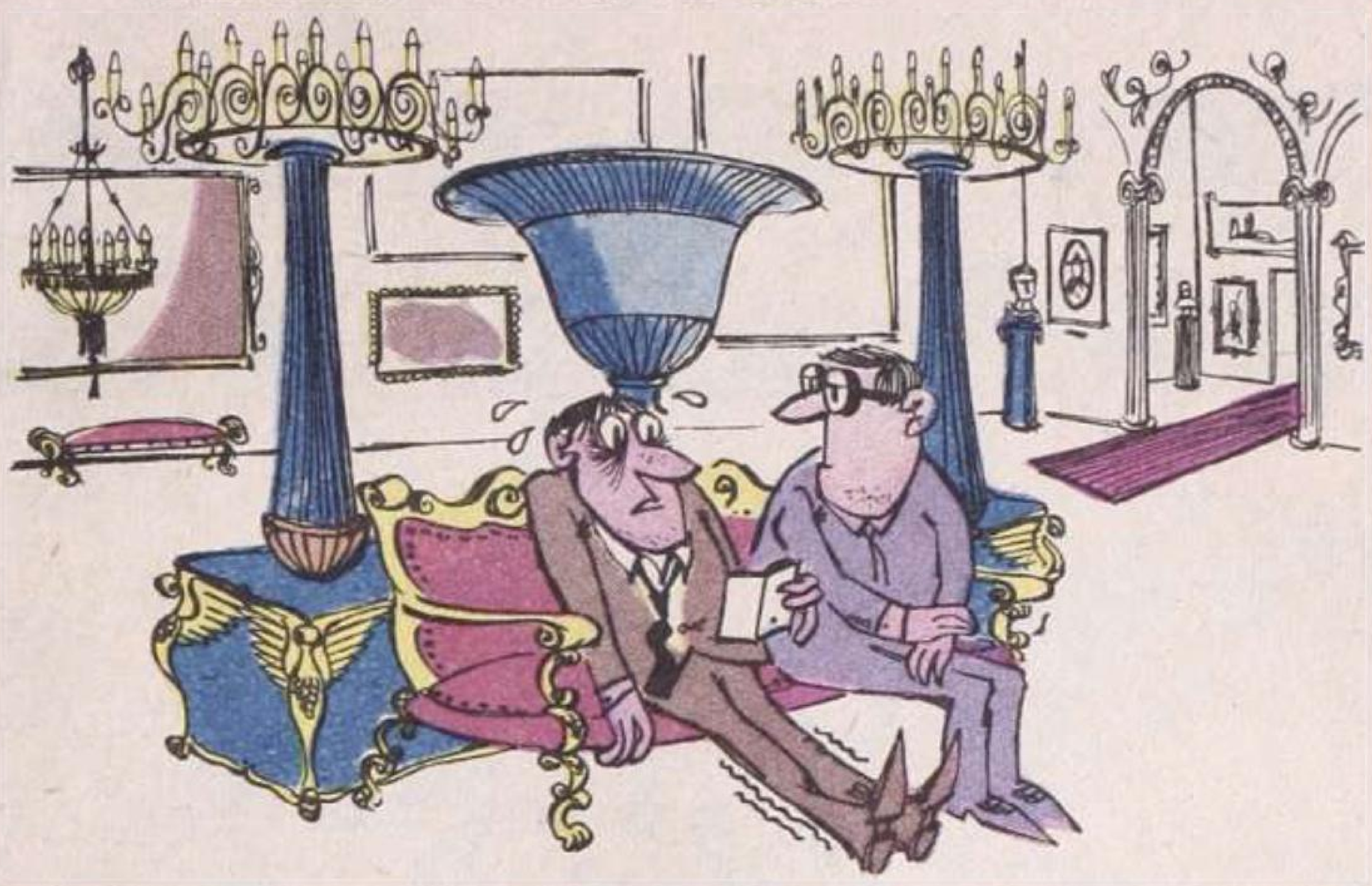

– Ó, semmi, kedves vendég, csak a világhírű szovjet pezsgő.

MAGYAR TURISTÁK AZ ETNOGRÁFIAI MÚZEUMBAN

KÉTSZÁZEZER MŰKINCS AZ OROSZ MÚZEUMBAN

– Eddig hármat csodáltam meg, már csak százkilencvenkilenc ezer- kilencszázkilencvenhét van hátra.

Barát József rajzai

A SZENT CSARNOKBAN

Tudják-e mi szeretnék lenni, ha újra kezdhetném?

— Erdész — hallom a választ sokuk szájából, mi szép lehet az élet az erdőn, a friss levegőn, sok az állat — s, ami még jobb: kevés az ember...

Óh, igen, de én erdész sem szeretnék lenni... Elismerem, szép hivatás, kellemes környezet, de mégsem az igazi. Fárasztó, sokat kell menni, hóban-fagyban — az ilyesmit nem kedvelem...

Építész... — mondják mások. Házakat tervezni, hajlékot az emberek feje fölé, megálmodni és megvalósítani a modern ember kényelmes otthonát...

Megálmodni — még csak —, de megvalósítani! Milyen tragikus konfliktus; megálmodni egy vasbeton, kacsalábon forgó kastélyt — amelyben nem megy a lift, és gáz folyik a csapból víz helyett...

Hát akkor mi szeretnél lenni, te örök elégedetlen, te nagyravágyó, kérdem én magamtól?... Talán király? Ha-ha-ha, majd ha megőrültem! Hiszen alig van ma már király, s ahol van, ott is egy hatalmas nagy nulla... Tudom már, te gazember, korholom magamat, te biztosan olajmágnás szeretnél lenni! Nem, kedves. Én eszem ágában sincs olajmágnásnak lenni, először is, mert az olajnak hovatovább befellegzik, jön az atomenergia, másodszor, mert ki nem állhatom a kapitalistákat, magamat viszont szeretem, ha pedig olajmágnás lennék, akkor állandó osztályharcot kellene vívnom ellenem.

Tehát az sem... Hát akkor mit kívánsz?...

Valami olyan foglalkozás kéne, ami kellemes, az sem baj, ha kevés a fizetés, de ne legyen nagyon gyötrelmes, s ami a legfontosabb: megfeleljen az én kontemplatív, filozofáló természetemnek... Valami olyasmi, mint a köldöknéző remetéé, de mégsem az, konkrét

tevékenység, amit megbecsül a társadalom, mert nem puszta szemlélődés, hanem munka...

Megvan... Tudjátok, mi szeretnék lenni? Eladó egy bútorüzletben...

(Megjegyzés zárójelben: Kedves Bútorüzleti Eladók, úgyis, mint egyedek és úgy is mint Kar! A most következők csak azokra vonatkoznak, akikre vonatkoznak, vagyis nem illetik azt, akit nem illetnek. Tudom, elismerem, ünnepélyesen kinyilatkoztatom, hogy a Bútorüzleti Eladó, mint olyan, nagyon fontos fogaskerék a szocializmus gépezetében, s többségükben — bocsánat zömükben — lelkiismeretesen végzik fárasztó munkájukat.)

Én azonban mégis bútorüzleti eladó szeretnék lenni...

Sokszor elnézem a bútorüzleti eladókat. Mennyi emelkedett poézis, fennkölt álmodozás lehet osztályrésze annak, aki ezt műveli.

Nem tudom, Önök is megfigyelték-e, amint a Bútorüzleti Eladó (ismétlem nem a zömről beszélek) nekitámaszkodik egy olyan box falának és nézi az előtte hömpölygő tömeget... Óh, szent egykedvűség, a beavatottak Buddha-nyugalma... Mi csak hömpölygünk, hömpölygünk, ide-oda a boxok között, az eladó pedig csak támaszkodik, csak támaszkodik és gondolkodik.

Nehogy azt higgyék, hogy ezt megróvólag említem. Meggyőződésem, hogy ilyenkor a Bútorüzleti Eladó fejében valósággal rajzanak a termékeny gondolatok, amelyek később az emberiség fejlődésének nagy erjesztői lesznek...

(Mondják, hogy Rodin is egy bútorüzletben merített inspirációt halhatatlan remekművéhez.) Ki hát az a megátalkodott gazember, az az emberségéből kivetkőzött durva fickó, aki holmi nachtkasztnik a konyhakredencek iránti profán érdeklődésével meg merészeli törni az eszmék születésének ihletett pillanatát...?!

Sajnos, akadnak okvetetlenkedők, akik rájukreccsentenek: „Kérem szépen, lehet kapni ezt a hokkedlit sárgában is?" És ilyenkor a boldogtalan, akinek talán az emberiség sorskérdései járnak a fejében, összerezzen, a szent berkekből lehuppan a sárba, kénytelen hosszú és fárasztó válasszal kínozni magát: — Nincs... Nem küldött a nagyker...

Ő jut eszembe, a görög tudós, akit a barbár söpredék megbolygatott körei rajzolatában, s aki megvetően odavágta: — Ne zavarjátok köreimet...

Úgy, úgy, kedves bútorvásárlók, ismerjük be, mi vagyunk adott esetben a barbár söpredék.

Ki velünk, kufár szellemű vevőkkel, a filozófia szent templomaiból!

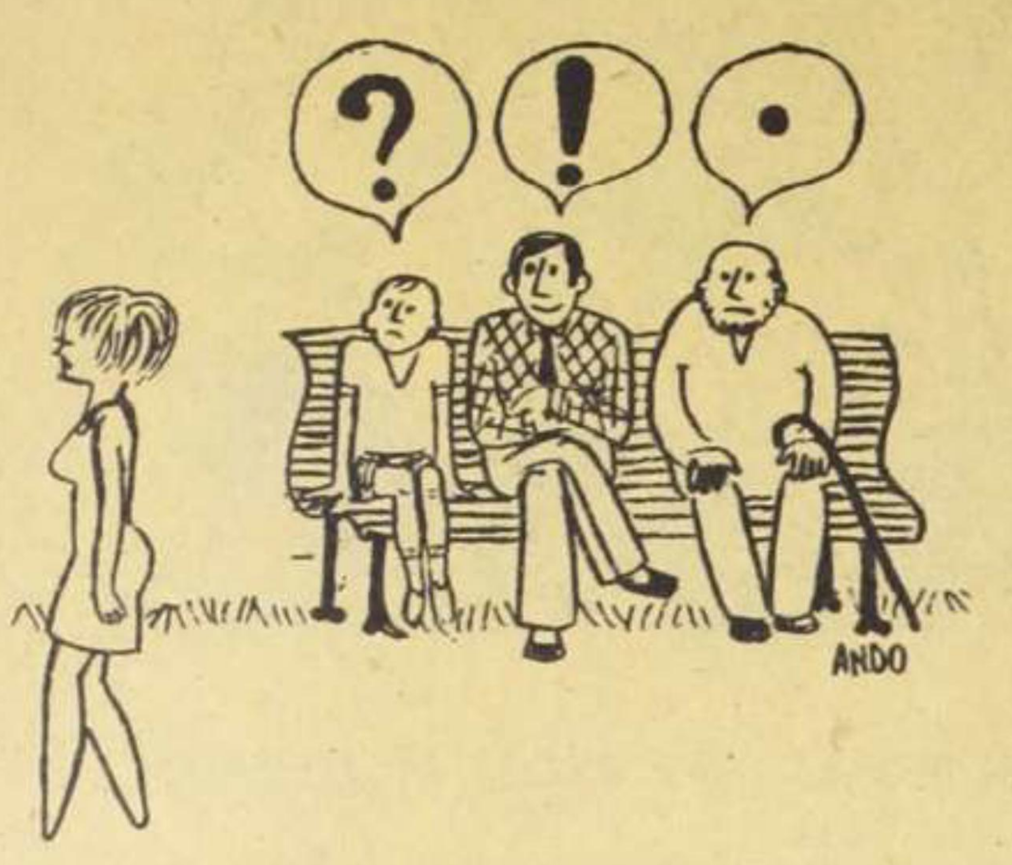
Novobáczky Sándor

AZ ELLENFÉL TRÜKKJE

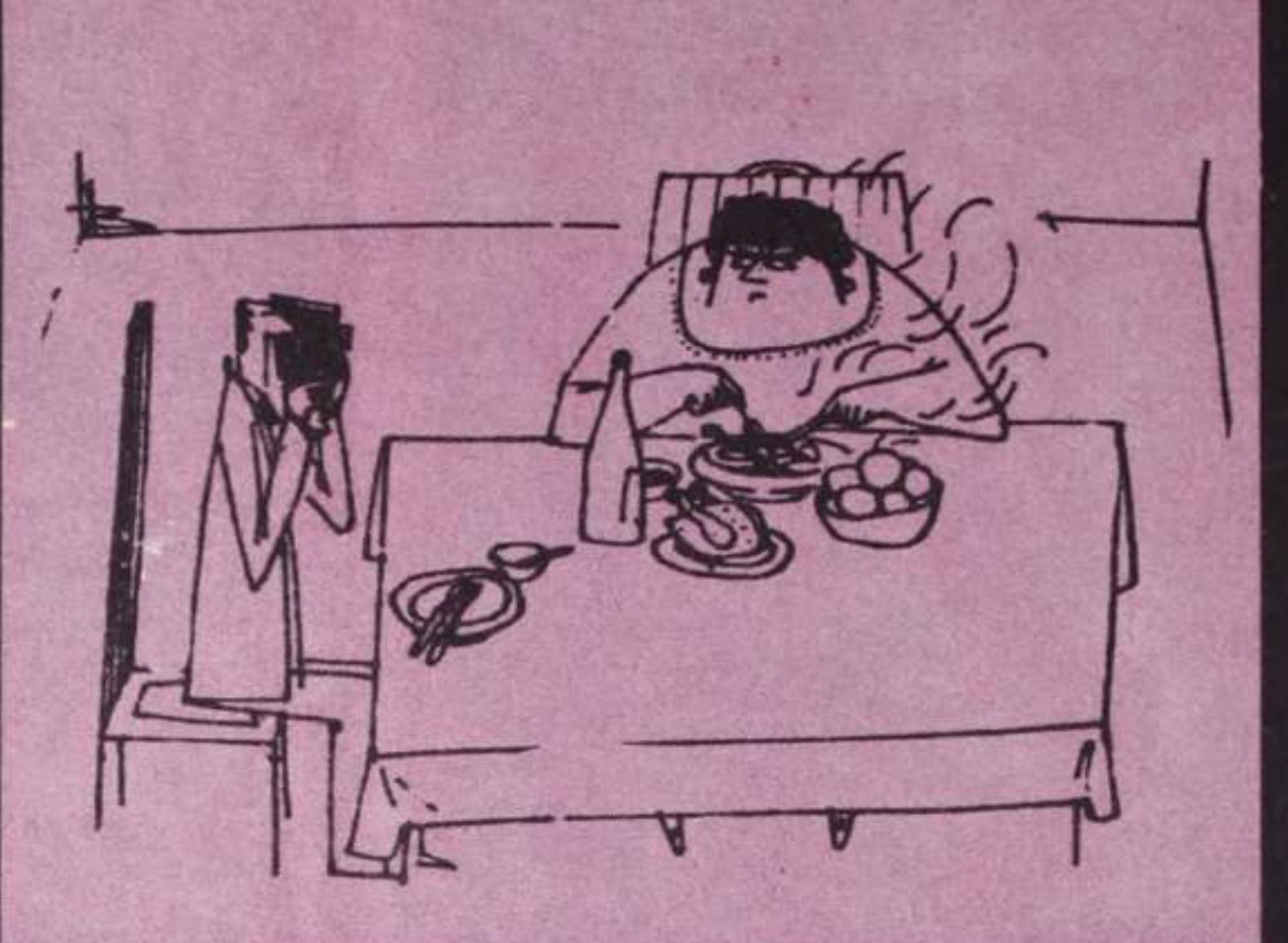
– Mosolyogjon, kérem!

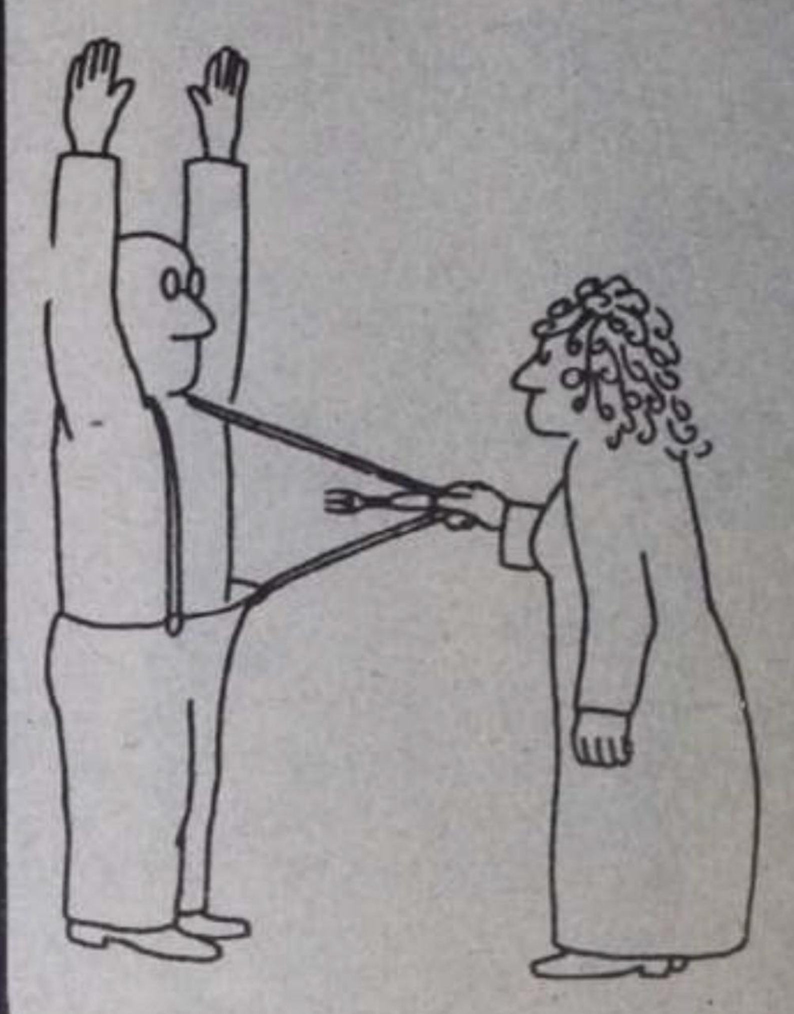
GONDOLATOK

DOKUMENTUM-FILM

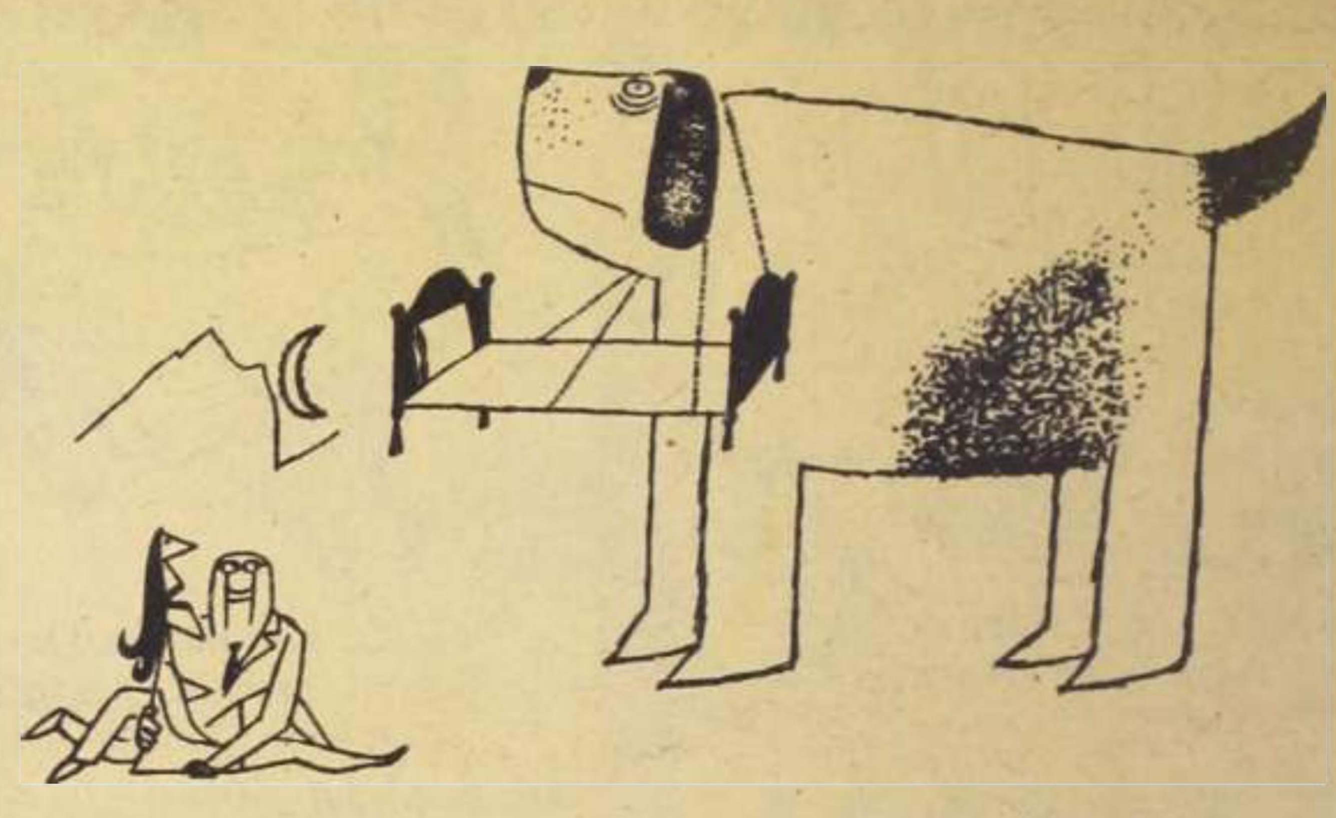

HARCIAS ASSZONY

IMPORT HUMOR

MENTŐKUTYA

GONDOS SZÁLLÍTÁS

– Hé, álljunk meg! Leesett a kalapom!

(RAJZOK CSEHSZLOVÁK, NÉMET, ROMÁN ÉS SZOVJET LAPOKBÓL)

JANUS OSEKA:

REKLÁMOT A VEVŐNEK

Köztudott, hogy a reklám a kereskedelem rugója, lendítője. Ezt a lendítőerőt azonban az eddiginél jobban, hatásosabban lehetne és kellene is hasznosítani a kereskedelem fejlődésének érdekében. Ki tudja miért, általános gyakorlattá vált az a szokás, hogy az árucikkeknek csinálunk reklámot, hogy vásárlóra találjanak. Ezzel szemben egyáltalán nem reklámozzuk a vásárlót, a kedves vevőt. Holott ez az újszerű hírverés a kereskedelem és a vevő szempontjából egyaránt rendkívüli jelentőségű volna. Meg kell valósítani. Az alábbiakban a kezdeti nehézségek leküzdésének könnyítésére néhány kísérleti reklámszöveggel szolgálunk.

Intelligens, jóképű és jó humorérzékű ember, lelkes sorbanálló, aki a citromot soha össze nem tapogatja, zöldben, sőt kissé rothadtan is megveszi, a mérlegre rá sem hederít. Eladók, figyelem! Jan Kowalski, Krakkó, Báthory utca 19. szám alatti lakos vásárlásaira soha el nem múló hálával fogtok emlékezni! Jan Kowalski — egyenlő bármilyen cikk azonnali megvételével, udvarias mosoly, holtbiztos haszon!

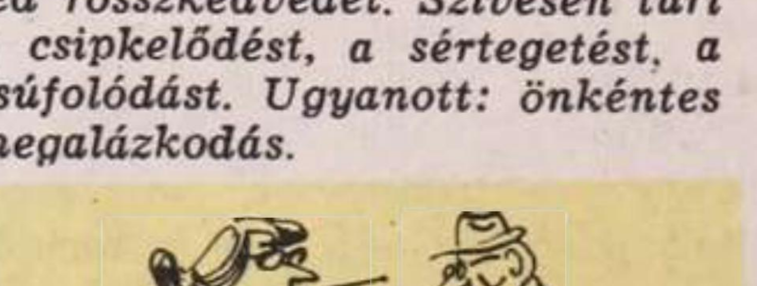

Vendéglátóipari egység elkomorult arcú vezetője, aggaszt, ugye, hogy a maradékból készített barátfüle nem fogy az étteremben? Félre az aggoda-

lommal! Étkedet köszönettel fogadja, jóízűen elfogyasztja, legyen az bármennyire félresikerült fogás, és mindezen felül órákig vár a pincérre a vasidegzetű és vasgyomrú Jerzy Fronczewski, Varsó, Marszalowska 113. alatti lakos, akinek nincsenek konyha és szimat igényei, grimasz nélküli anti-ínyenc! Specialitása: állott és odakozmált ételek. Örömmel üdvözli a romlott disznósajtot!

Oh, zsémbes eladó kartársnő! Szeretnél, ugye, jól odamondogatni egy kulturált, nyugdíjas öregúrnak, aki erre szelíd mosollyal válaszol? Hívd fel a 88-56-72-t, Pyrkosz doktort, rendeld magadhoz a boltba, meglásd, senki máson úgy ki nem töltheted rosszkedvedet. Szívesen tűri a csipkelődést, a sértegetést, a csúfolódást. Ugyanott: önkéntes megalázkodás.

Elromlott televíziós készüléket, darabokra esettet, jótállás nélkül, készpénzért vásárol, egyes darabjait részletfizetésre átveszi, barkácsoló, aki utálja a televíziót, műszaki antitalentum, saját furgon, Kalinowski és fia, Varsó, Rozbrat 7. Az üzletvezetők kényelmének biztosítására saját kezűleg kotorja ki az árut a szemétből: televíziós képernyőből származó üvegtörmeléket éjjelnappal vásárol.

A hentesáruhoz minden nehézség nélkül hozzárakhatod a mócsingok, bőrök, zsinegek, plombák, bármilyen mennyiségét, ha Francisz Kolodziejski, Pruszków, Czerwonych Kosynierów 15. szám alatti lakos vásárol. Az árut bármibe göngyölheted, csupaszon kézbe adhatod, régi, kemény sajtbőrökkel tetézve. Eladó! Jól jegyezd meg a csendes, békés, védtelen özvegy nevét.

Figyelem! Vevő! Reklámozd magad, meglásd, szétszednek az eladók.

(Lengyelből fordította: Ungvári Jenő)

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, *142—220. — Árusítja a Magyar Posta — INDEX: 25.504

Készült ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen a Zrínyi Nyomdában — 68.05272/2 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — F. v.: Bolgár Imre

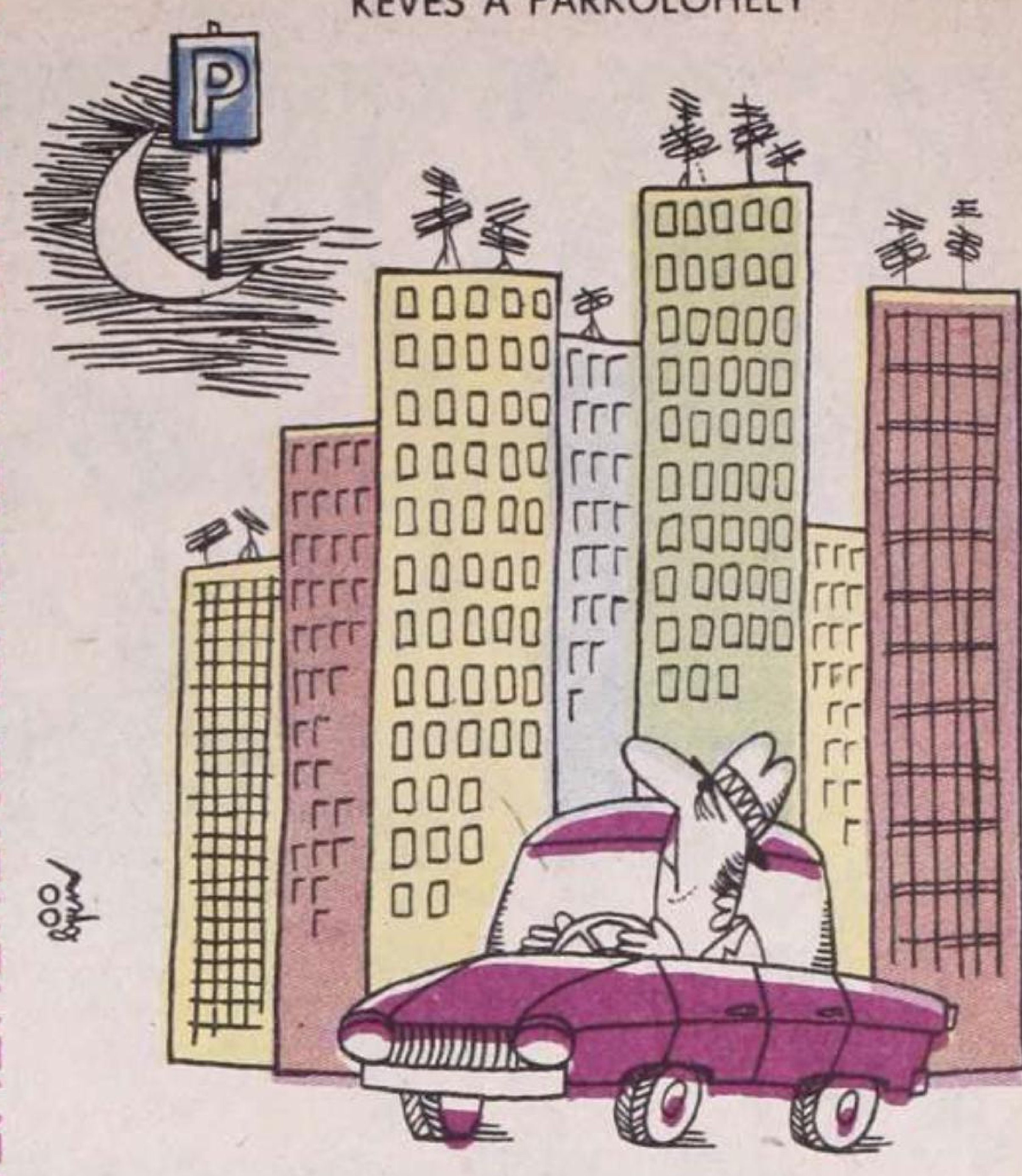
BÁBJÁTÉK

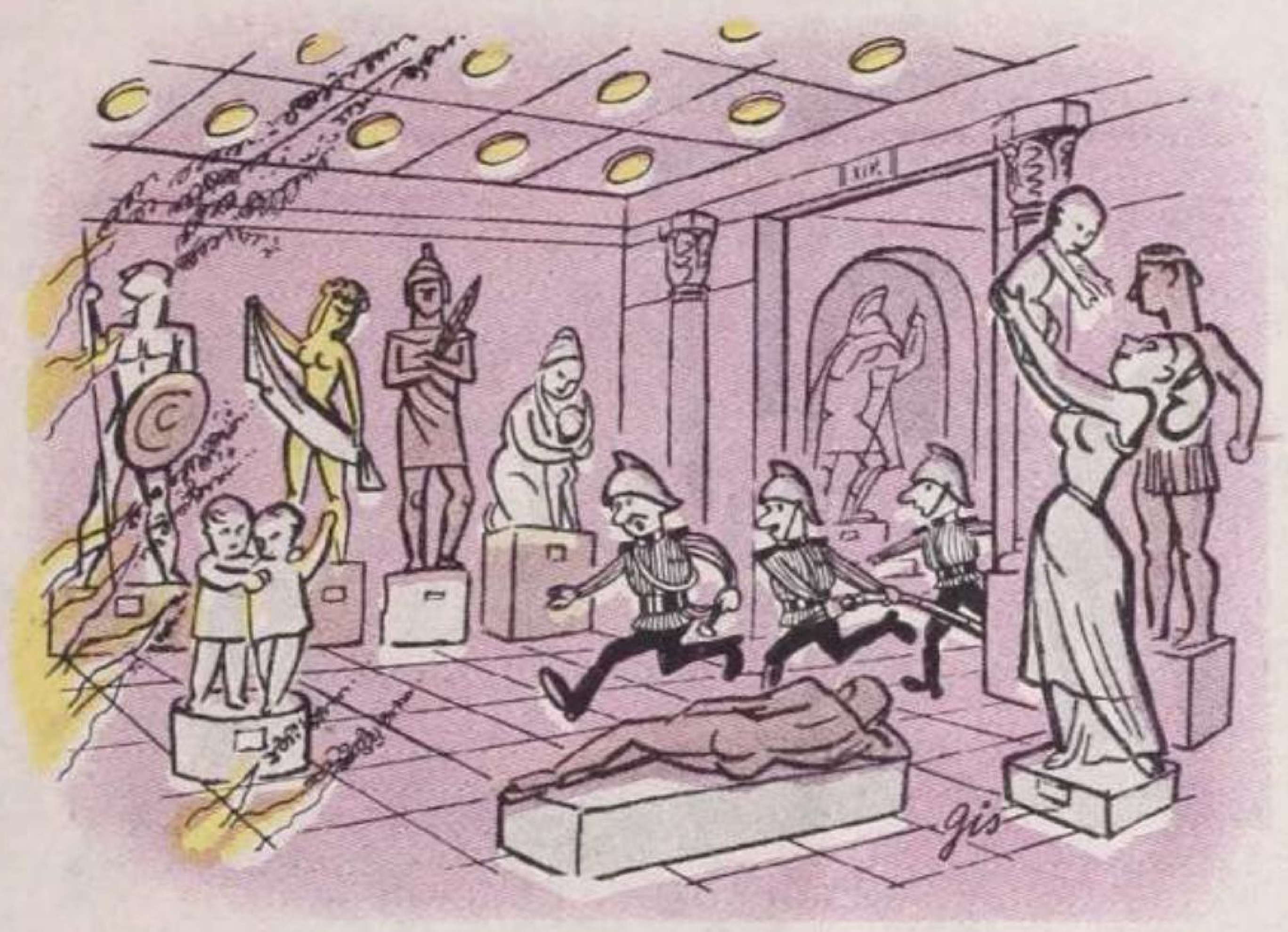
CONCERTINO

KEVÉS A PARKOLÓHELY

TŰZVÉSZ A MÚZEUMBAN

– Előbb az asszonyokat és a gyerekeket!

RÉBUSZ

46. sz. rejtvényünk megfejtése:

TI

Tintanyaló

A 100 forintos díjak nyertesei a következők:

László Attila, Budapest, Dalkör u. 8—10.
Belovai Antal, Budapest, V., Múzeum krt. 7.
Bocsárdi Imre, Hódmezővásárhely, Dr. Imre József u. 7.

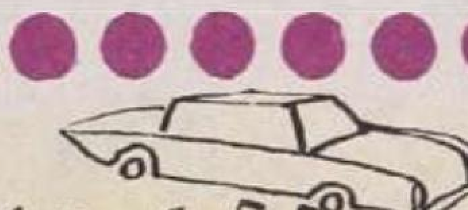
48. REJTVÉNYÜNK

BALATONU

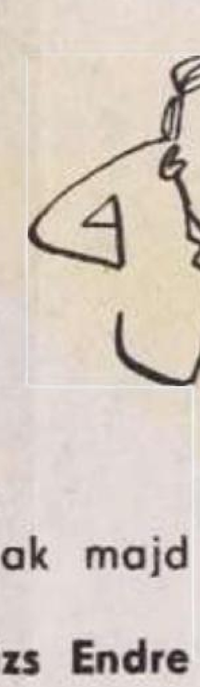
A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

A megfejtéseket legkésőbb december 6-ig kell postára adni, kizárólag levelezőlapon, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14.

NYUGALOM

Először még irigyeltem őket,
Hogy mennyire könnyű is nekik,
Csak beülnek s már repíti őket
Céljukhoz a csinos gépkocsi.
Mostanában lettem gondtalanná
És szívesen mászok csak gyalog:
Nem kell félnem, hogy kifosztanak majd
A garázda kocsitolvajok.

Darázs Endre

Fantasztikus novella

A KUTYA

Szomorúan, lógó orral, rosszkedvűen poroszkált az elhagyott mellékutcában egy elhanyagolt külsejű, sovány emberke. A sarkon hirtelen befordult egy jól öltözött, ápolt, zsemleszínű vizsla. A kutya néhány lépés után észrevette, hogy az ember három lépés tisztes távolságból alázatosan követi. Amikor a vizsla megállt, az ember is megtorpant. Így bandukoltak egyik utcából ki, a másikba be. A kutya elöl, mögötte félénken a sovány férfi. A vizsla váratlanul hátrafordult és odalépett követőjéhez, aki szokatlanul értelmes, okos szemekkel bámult le rá. A vizsla azt olvasta ki a férfi tekintetéből: fogadjál el engem, legyél a barátom, meglátod, hogy jóban, rosszban kitartok melletted. Bizonyos lehetsz, hogy nem csalódsz a több évezredes kutya—ember barátságban.

A kutya rátette a mancsát az ember vállára, jóindulatúan vakkantott egyet, aztán hang nélkül, de az összetartozás jóleső érzésével ballagtak egymás mellett: a kutya és hűséges barátja, az ember.

G. Sz.

BUKSI ÉS A SZERELEM

Sajdik Ferenc rajza

VADÁLLATI eset
CIRCUS
CEZARO ROSETTI elbeszélése nyomán CS. HORVÁTH TIBOR –ENDRŐDI ISTVÁN
Nem várok tovább! A pénzemet akarom! Most rögtön! Megértette?
Egy vasam sincs, megmondtam!
Ha akarja, ezt magának adom a tartozásom fejében.
CIRCUS
Több mint a semmi, gondolja Mr. Benzo, s mert erősen reméli, hogy jó áron túladhat az oroszlánkölykön, rááll az alkura.
Bár hagyta volna veszni inkább a pénzét! Mert hiába fut fűhöz-fához, ebben az árucikkben pillanatnyilag semmi kereslet. Aztán megkezdődnek a bajok...
Nézze, milyen kis édes.
Kár a vitáért, felmondok! Mielőtt megnő.
Új albérleti szobájába Benzónk már titokban költözteti be kétségbeejtő vagyontárgyát. A háziasszony idővel mégis gyanút fog.
Sosem enged be takarítani. Ez egy. Állandóan nagy csomagokat cipel haza. Ez kettő.
Talán fekete mágiát űz!
Lassan kizabál mindenemből! A falánk disznó! De etetnem kell, mert ha nincs tele a bendője, rögtön gorombáskodni kezd, és morog.
Hogy tudnék megszabadulni tőle?
Ráadásul nemcsak befelé kell gyanús csomagokat csempésznie, hanem kifelé is.
Elvégre az oroszlán is ember, ezt el kell néznem neki.
A helyzet mind tragikusabbá válik...
A háziasszony egy napon elhatározza, hogy végére jár a rejtélynek. A szobaúr távollétében álkulcsot ragad, és...
Uramisten!
GRRRR!
Segítség!
Az oroszlánt hatósági segédlettel elszállítják. Másnap...
A vád: közcsendháborítás. Bűnösnek érzi magát?
Szó sincs róla, rendőrbíró úr! Mindaddig csend volt, amíg a háziasszony és a rendőrség meg nem háborította. Én azonban feljelentést teszek magántulajdon megháborítása címén!
Puff neki! Ennek fele sem tréfa! A tárgyalás félbeszakad, és...
Elintéztem, hogy az állatkert megvásárolja az oroszlánját. Tisztes áron, persze. Így rendben leszünk?
Csak a békesség kedvéért, kapitány úr. Mert szegény Leo nagyon fog nekem hiányozni!